

U SLUŽBI MALOGA ISUSA
Vjesnik Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Broj 4/364 Zagreb, prosinac, 2011. Godina XLVXV

VJESNIK
Za internu uporabu

Nakladnik
VRHOVNA UPRAVA DRUŽBE SESTARA
SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12

Odgovara
s. Maria-Ana Kustura,
vrhovna glavarica

Glavna urednica
s. M. Irena Olujević

Uredničko vijeće
s. M. Genoveva Rajić
s. M. Maneta Mijoč
s. M. Petra Marjanović

Lektura: Suzana i Srećko Paponja

Omotnica
O. Berberović, akademski slikar

Tisak
„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada
230 primjeraka

Drage sestre, dragi prijatelji!

„I vrijeme ima svoje mijene, sad grube, sad opet lijepe...“, kaže pjesnik, a mi se u istinitost poruke ovih stihova uvjeravamo živeći naše dane i naše vrijeme. Ljepota je u tome što mi vjerujemo da nam je sve, ali baš sve, darovano od Oca koji nas ljubi. Ljubav ne može davati ništa što za ljubljene ne bi bilo dobro...

Ponekad je teško razumjeti ljubav, ali spoznaja o njoj daje nam strpljivost i smisao čekanja u nadi koju će ispuniti dolazak LJUBAVI.

Isusov Rođendan, Božić dolazi. Po tko zna koji puta očitovat će nam se Ljubav Božja u tajni djeteta iz jaslica. Doći ćemo, gledat ćemo, diviti se... Pustimo da nas svjetlost iz njih obasja, ljubav ogrije i ponese u štalicu srca sirotinje naše. Tamo pripremimo boravište novorođenoj LJUBAVI i, vjerujemo, to će biti izmjena grube u lijepu mijenu.

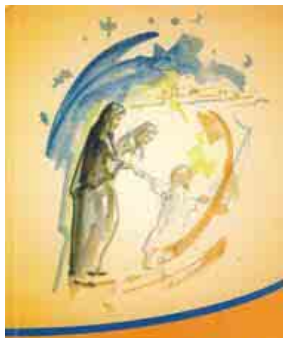
ČESTITI BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENU NOVU, 2012. GODINU

SVIM ČITATELJIMA NAŠEG VJESNIKA

želi i sve pozdravlja

Uredništvo

„ Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim“

Lk 2,14

Predrage moje sestre!

Papa Benedikt XVI. proglasio je predstojeću godinu godinom vjere, zasigurno ne bez razloga, a svima nama na poticaj u promišljanju našeg kvalitetnijeg vjerničkog i Bogu posvećenog života, jer slavu Bogu mogu dati samo duše koje vjeruju u Boga, odnosno koje ga istinski ljube i žele mu služiti, te time postaju miljenici njegovi.

Dati slavu Bogu znači živjeti našu svakodnevicu po načelima Božjih zapovijedi i učiteljstvu Crkve i biti otvoreni za sve poticaje Božjeg nadahnuća u nama. Mi znamo da naš Spasitelj dolazi u otajstvu i prisutan je u svima onima koji ga traže, trebaju i čekaju u kontinuiranoj molitvi i bdijenju.

Vrijeme u kojem živimo jedino nam je darovano vrijeme u kojem smo pozvani da osobnom vjerom i ponašanjem ohrabrimo sve osamljene, napuštene, nesretne i za njih budemo znak nade, svjetla, i utjehe.

Zajedno s vama, predrage moje sestre želim zahvaliti Gospodinu za dar života, vjere i poziva svih nas. Stavimo pred našeg Malog Isusa u štalici u ovoj božićnoj noći sve naše radosti, boli, osobne i našeg naroda, i molimo ga da nam umnoži vjeru, ojača nadu u radosniju i bolju budućnost i toplinom svoga srca ogrije sva naša, pomalo „ledena srca“ kako bismo mogli neumorno pružati tu ljubav svakom ljudskom biću koje treba našu pomoć i ohrabrenje.

Molim novorođenog Isusa da udijeli ove milosti želeći

ČESTIT BOŽIĆ I BLAGOSLOVLJENU NOVU 2012. GODINU

sestrama provincijalkama i provincijskim vijećima, svim sestrama, sestrama novakinjama i kandidaticama u Družbi kao i svim Prijateljima Malog Isusa, vaša

s. Maria-Ana Kustura
vrhovna glavarica

„Blagost vaša neka je znana svim ljudima! Gospodin je blizu!“

Fil 4, 5

Drage sestre,

danas je prva nedjelja Došašća. Sakupile smo se u večernju rekreaciju. Sestra Anđa je stavila na naš veliki stol (napravljen u Adelijevoj stolariji) božićne čestitke kako bi sestre mogle uzeti i čestitati Božić svojima. Ima ih različitih. Onih starinskih – realno oslikanih likova, onih, netko bi rekao, kićastih, onih sa simbolom Božića, Nove godine. Različitost kartama daju ne samo otisnute slike nego i kakvoća papira, oblik omotnice. Sestre dolaze i razgledaju karte. Različiti su ukusi i različito biraju prateći komentarima svoj izbor. Neke kažu da ne će ni pisati. Sa svojima će se čuti telefonom. Jedna sestra kaže kako voli upravo karte na kojima je naslikana Sveta Obitelj, štalica, one na kojima već piše Sretan Božić. Jedna sestra se je prisjetila kako smo nekada u zajednici zajedno čitale čestitke a potom birale najljepšu po izgledu i po sadržaju. Druga sestra je ispričala kako je prije nekoliko godina u knjižari sv. Ante ugledala u prodaji Božićnu čestitku kakvu su u obitelji od nekoga dobili kada je bila dijete, i kako je ta čestitka dugo stajala u vitrini kao draga, sveta sličica. Ratni plamen je odavno sve progutao. Uspomene nije mogao. Hvala Bogu da ima onih koji ih u srcu pohranjuju i nose. Sestra se je, prepoznavši čestitku svoga djetinjstva, obradovala. Odmah ju je kupila i na njoj napisala roditeljima

čestitku. Kad se je za Božić okupila obitelj, radovali su se, a tata je, koji je tada još vidio, uskliknuo: A gdje je samo nađe!

Eto, drage sestre, kada samo na trenutak uđemo u prostor duše u kojoj žive uspomene, vidimo i doživimo naše Božiće. Bilo ih je puno. Svi su divni i osobiti, spasonosni. Svi imaju svoje čestitke slične i različite, neke izmame radosni smijeh, neke su suzom zalivene, neke nikada dočekane.

Svakako, divna je istina da nikada u godini toliko dobrih želja, pjesama, molitava ne ispunja prostor kao Božićna čestitka – djetetu Isusu za rođendan. Blagost, dobrota, mir, ljubav, zrače posvuda i žele dotaknuti srca ljudi.

Iz sestrijskoga ozračja Isusova rođendana upućujemo toplu čestitku punu svete radosti dragoj časnoj majci Mari – Ani, sestrama provincijalkama Sandri i Katarini, svim dragim sestrama gdje god bile, našim novakinjama i kandidaticama, svima koje volimo i za koje se brinemo.

Neka svugdje i uvijek ŽIVI DJETE ISUS!

Vaše sestre iz Sarajeva sa sestrom M. Admiratom Lučić

Drage sestre!

„Javljam vam blagovijest,
veliku radost za sav narod!
Danas vam se u gradu Davidovu
rodio Spasitelj – Krist, Gospodin.
I evo vam znaka:
naći ćete novorođenče
povijeno gdje leži u jaslama.“
(Lk 2,10-12)

„Sva zemljo, poklikni Gospodinu,
raduj se, kliči i pjevaj!“
(Ps 98,4)

SRETAN BOŽIĆ
i blagoslovljenu 2012. godinu

svim sestrama, novakinjama i kandidaticama naše Družbe,
kao i svim Prijateljima Malog Isusa
i dobročiniteljima i svima onima do kojih dođe ovaj naš Vjesnik
želi

s. Sandra, provincijalna glavarica s Vijećem
i svim sestrama Provincije

Živio Mali Isus!

Drage sestre!

U Betlehemu, na Božić, Isus je u svojoj neizrecivoj ljubavi na tako skroman način, htio postati čovjek da vrati vid našoj sljepoći koja potamnjuje dobro i prijeći nam vidjeti nevidljivog Boga u svakom ljudskom biću i stvorenom svijetu. Došao je stvoriti nove odnose u našim susretima. Odnose milosrdne ljubavi, opraštanja, služenja, kako bismo svi mogli živjeti kao

djeca Božja. Vrijednost našega života krije se u daru njegovog Života za nas. Radošću nagrađuje svako naše traženje, hrvanje, podizanje na putu ljubavi na koju nas neprestano poziva. To davanje je bez mjere i računice i bez traženja nagrade ovdje. Potrebno je imati Njega u srcu i milost za okrilje, tada ćemo moći darivati sebe drugima. Bez Njegovog svjetla u nama, same hodamo u tami. Valja nam zato svagda tražiti njegovo Lice, primati njegovo Tijelo, nositi i ljubiti svoj križ svakodnevice. Traženje nas vodi do otkrivanja unutarnje ljepote, dobrote i plemenitosti u onima s kojima nas život veže. To je poravnavanje putova i uzvisina koje nas mame i postaju nam zamke. Jako su nam potrebne oči srca. Marija je čistim srcem prihvatila Isusa. Josip je čistim srcem prepoznao Božju volju i prihvatio Mariju i Isusa. Prepustimo svoje srce rosi milosti da se u njemu Isus udomi i bude nam izvor radosti i sreće.

Darujmo Božić jedne drugima da nam se vrati uvećan za veličinu Isusove ljubavi.

**Sretan i blagoslovljen Božić kao i Novu 2012. godinu,
svim sestrama, novakinjama i kandidaticama od srca želi**

s. M. Katarina Penić-Sirak
provincijalna glavarica

- Susret kandidatice naše Družbe u generalnoj kući.
6. i 7. siječnja 2012.
- Dan posvećenog života
2. veljače 2012.

Naša izdanja

„Svom imenu slavu daj“

novi je nosač zvuka sestara Služavki Malog Isusa

Izdavač:

Vrhovna uprava Družbe i Hrvatske katoličke misije Stockholm, Jönköping, Malmö i Göteborg.

Glazba: s. Tihana Strancarić

Stihovi: s. Tihana Strancarić

Glazbena produkcija i aranžmani: Toni Eterović.

Pjevaju: SMI

SNVSB

Siječanj, 2012.

Tema: Duhovni rast u duhu Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Redovnički život u sebi nosi karizmatско poslanje koje Družba po svojim članovima živi darom milosti Duha Svetoga. Vrhovno pravilo redovničkoga života je slijediti Krista po zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti, a prema riječima oca Utemeljitelja, sluga Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, sestre Služavke Maloga Isusa k trima zavjetima pridružuju i četvrti zavjet, naime, da cijeli život svoj žele žrtvovati za siromahe.¹ Duh svakog reda, ili družbe, očituje se u posebnim duhovnim značajkama i u njezinu apostolskome poslanju, a zajednički su joj elementi - radikalnost u nasljedovanju Krista, duhovnost usko vezana uz karizmu Utemeljitelja i apostolsko poslanje. U samomu imenu Družbe – *Služavke Maloga Isusa* – iščitava se njezin duh i identitet, čije je poslanje ugrađeno u otajstvo Utjelovljenja, Rođenja i Bogojavljenja Sina Božjega. Iz toga uzvišenoga dara, kako napisa otac Utemeljitelj, nastala je predraga Kongregacija Maloga Isusa, da njezine službenice uvijek razmišljaju o tome velikome otajstvu, kada je čovjekom postao Sin Božji (25. ožujka), kada se rodio (25. prosinca), i kada se svijetu objavio (6. siječnja)². U prvom poglavlju obnovljenih Konstitucija jasno je određen duh i svrha Družbe, što joj daje sigurnost i autentičnost u svim vremenima i konkretnim okolnostima.

Život u Duhu služenja

Naša Družba u svomu povijesnomu milosnom hodu od 1890. pa sve do danas slijedila je darovano poslanje **služenja**, koje je primila od Gospodina – preko oca Utemeljitelja, što je izloženo u prvom poglavlju obnovljenih Konstitucija. U njima svaka sestra i cijela Družba izravno dotiče naše korijene, svetu baštinu nadahnutu na Riječi Božjoj, koju smo primile od blagopokojnoga oca Utemeljitelja i brojnih naraštaja preminulih sestara. Tijekom svoje povijesti sestre su se nadahnjivale i usmjeravale na ovim izvorima i s velikim zanosom svjedočile karizmatско poslanje. Nikada to nije bilo lako, niti jednostavno, ali je uvijek bilo na slavu malenome Isusu, koga susestre

¹ Usp. Direktorij Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, Zagreb, 2010., čl.1., str. 5.

² Usp. Dedić, s. M. Mirjam; Radan, s. M. Annemaria (priređile): *Utemeljiteljeva pisma sestrama*, Zagreb-Sarajevo, 2000., str. 18.

prepoznavale i klanjale Mu se u siromašnome bratu čovjeku.³ Služenje je nužno povezano s Božjim izborom. Isus je prvi Božji izabranik, Očev Sluga, koji je u potpunosti ostvario Njegov naum otkupljenja. Kao što je Isus u ljubavi pokazao put spasenja služenjem, tako i služenje sestara Služavki Maloga Isusa ima za cilj dijeliti Božju ljubav drugima, ljubav koju Bog usađuje u nas po izabranju. Služenje znači odreći se sebe, svojih vlastitih interesa, staviti se na raspolaganje Bogu i ljudima. To iziskuje odgovor koji dozrijeva predanjem čitave sebe putem molitve, samoprijegara, žrtve, poniznosti, odgovornosti, jakosti, a nadasve ljubavi. Ako služimo Bogu u potpunom predanju i pouzdanju, tada će teški trenutki trpljenja preobraziti svijet, a naša radost širit će ugodan Kristov miomiris. Sam je Isus za sebe rekao da je došao služiti, a ne da bude služen. Njegova potpuna poslušnost i predanost Očevoj volji donosi Mu Božje uzvišenje i proslavu.

U Isusovu duhu otac Utemeljitelj zorno predstavlja svojim sestrama bit služenja, konkretno služenja malenome Isusu, rođenome u Betlehenskoj štalici, kad kaže: „Imajte sve pred očima, kad za djecu i oko djece radite, da Presveti Mali Isus u toj djeci plače, zimu i žegu trpi, bolesti i sve ostale nevolje njihove podnosi, pa ćete svoje dužnosti veselo i zdušno obavljati i vaša će misao uvijek biti kod Presvetoga Maloga Isusa u Betlehenskoj štalici“⁴. Isusu malenome sestre su s velikim ljubavlju i pouzdanjem prigibale koljena, služeći Mu požrtvovnom ljubavlju. Sestarsko poslanje poprimalo je široke razmjere u odnosu na potrebe Crkve, kako u raznim socijalnim ustanovama tako i u pastoralnome radu na župama i u misijskim područjima. U daru služenja doživljavale su predivna nadahnuća i iskustva očitovanja Boga čovjeku i čovjeka Bogu, što im je bilo izvorom velike snage u najtežim vremenima i okolnostima. Stoga je naša Družba po svojim članicama zahvalna za dar takvoga života. Ona u iskrenoj jednostavnosti djece Božje svoje pouzdanje stavlja u providnost i ljubav nebeskoga Oca koji se brine za nas.⁵ Družba sestara Služavki Maloga Isusa zauzima se u izgradnji i rastu djece cijeloga Otajstvenog Tijela Kristova te svoju vlastitu duhovnost temelji na molitvi, djelima pokore, djelotvornoj ljubavi i svjedočanstvom vlastitoga života. Na dar primljena poslanja Družba nastoji odgovoriti autentičnim izvršavanjem povjerenoga poslanja, što joj daje jamstvo uspješnoga apostolata, vremenske trajnosti i blagoslovljene budućnosti.

---

³ Usp. Provincija Bezgrješnoga Začeca BDM, Družba sestara Služavki Maloga Isusa: *Zakonodavstvo i duhovna baština Služavki Maloga Isusa*, Sarajevo, 2010., str.2.

⁴ Dedić, s. M. Mirjam; Radan, s. M. Annemaria (priredile): *Utemeljiteljeva pisma sestrama*, Zagreb – Sarajevo, 2000, str. 95.

⁵ Usp. Konstitucije, čl. 4., str. 10-11.

Uzvišenost služenja obavijeno je beskrajnom tajnom malenosti, neznatnosti i umiranja, što Isus uspoređuje s malim zrnom koje u svojoj malenosti nosi snagu života. Ono, ako ne istrune, neplodno je i ostaje u sebi zatvoreno. Istrune li, niču mnogi plodovi. To nam govori da sve što gubimo, što podnosimo na zemaljskom putovanju, sve što u nama umire, rađa stotruko. To nam je tako snažno posvjedočio svojim životom otac Utemeljitelj po velikim žrtvama koje je za Crkvu vrhbosansku i našu Družbu podnio. To su nam posvjedočile naše pokojne sestre, posebno one prve, koje su utkale sebe u temelje Družbe. Stvarale su povijest na svakodnevnome umiranju i snagom su Božje ljubavi preoravale zemlju po ekonomijama na Filomeni, Hankopaniji, Mladicama, te su se svakim danom poistovjećivale s malim sjemenom koje je padalo u zemlju i u neznatnosti donosilo plod. Radom ruku svojih bile su neumorne svjedokinje djelotvorne ljubavi očitovane brojnoj djeci u Družbinim sirotištima, siromasima što su svakodnevno kucali na sestrarska vrata. Ljubile su Boga i sve veličale što su primale iz Njegove ruke. Kao takve bile su od Boga i blagoslovljene. Lijepo je baštiniti takovu povijest koja nas potiče na beskrajno divljenje. Lijepo je vrjednovati takvu povijest i dograđivati je novim vrjednotama. Lijepo je biti pažljiva prema takovoj povijesti i dati je u naslijeđe budućim naraštajima.

Tu i takovu povijest želimo i danas svim srcem živjeti, njom liječiti duboke rane ljudi našega vremena i vjerovati u snagu života koja niče iz malenosti i poniznosti. Tom snagom želimo dati odgovor i našim tjeskobama kada razmišljamo o krizi novih redovničkih zvanja u Družbi, o mladima koji se teško odlučuju za redovnički poziv, o našem djelovanju koje nam se sve više sužava. Temeljno pitanje je za svaku sestru: Hoćemo li dopustiti da nas ovo pitanje (kao i sve nedaće) učine umornima i rastrganima, ili ćemo – kao službenice Maloga Isusa – hrabro preuzimati misiju spašavanja? Svakako, uvijek ćemo se opredjeljivati za onu pozitivnu životnu usmjerenost, a neka nam u tom pomogne i molitva koju želimo moliti s Prijateljima Maloga Isusa: Isuse, ti si naš prijatelj. Ti si središte svih vremena, središte svega svijeta (...) Molimo te pomози nam da očima vjere možemo gledati, ljubiti i Tebi služiti u gladnome, siromašnome, bolesnome i nemoćnome čovjeku po uzoru tvoga slugе – nadbiskupa Josipa Stadlera.⁶ Amen.

Pripremila s. Genoveva Rajić

⁶ Usp. Piljić, s. Marina (priredila): *Izreke slugе Božjega Josipa Stadlera*, Sestre Služavke Maloga Isusa, Provincija Bezgrješnoga začeca B.D.M., Sarajevo, 2004., str. 69.

Veljača, 2012.

Tema: Prvo uvođenje u naš život, uređenje novicijata i odgoj u njemu

Drugo poglavlje naših konstitucija donosi nam smjernice, poticaje i poziv na brigu kao osobnu dužnost za pomladak naše Družbe. Da bismo mogle voditi ovu važnu brigu za duhovna zvanja u Družbi, potrebno je da sestra Služavka Maloga Isusa živi **svet i krjepostan život**, jer je to najsnažniji poticaj mladima da prigrlje redovnički život. (Usp Konst. čl. 9).

Svjedoci smo da ponestaje odaziva mladih djevojaka u redovničke zajednice i pitamo se: zašto? Što je to ponestalo u našim zajednicama? Što li je to možda suviše mladima u redovničkim zajednicama? Što pronalaze kao razlog opredjeljenju za nasljedovanje Isusa Krista u jednoj redovničkoj zajednici?

Ova pitanja postavljamo i mi sebi tražeći da nam netko dâ odgovor. Koliko god se činili mudri odgovori onih koji se posebno bave praćenjem mladih, najbolji nam je dao Isus: „*Molite Gospodara žetve da pošalje radnike u svoju žetvu*“. Tako nam i naše konstitucije u čl. 15. govore da se sestra prefekta odlikuje ljubavlju, strpljivošću i pobožnošću. Ovaj poziv je upućen i svakoj sestri, **da se odlikuje ljubavlju, strpljivošću i pobožnošću**. Neka moli da nam Gospodin daruje novih duhovnih zvanja. Jer, kod pripravnica posebnu pozornost treba posvetiti izgrađivanju i rastu molitvenoga života i sudjelovanja u svetoj liturgiji. O, kako divnog poziva upućena svakoj Služavki Maloga Isusa: **svakodnevno se izgrađivati, rasti u molitvenom životu i sudjelovanju u svetoj liturgiji**. (Usp. Konst., čl.16.) U istinskom svjedočenju vlastita života s Kristom koji će biti rešen **jednostavnošću i žrtvom za drugoga**, redovnica Služavka Maloga Isusa postat će ogledalo u kojemu će mlade pripravnice još više uzljubiti Krista, Njemu se darovati i posvetiti. Kroz naše **služenje potrebnima**, onima koje je na poseban način ljubio naš Utemeljitelj, sluga Božji Josip Stadler, pripravnice će produbljivati i usavršavati svoj kršćanski život. U ovome vremenu kada je u tijeku proces za proglašenje blaženim našega Utemeljitelja – sluge Božjega Josipa Stadlera, pozvane smo sve da još više **upoznajemo njegov duhovni lik, da čuvamo njegovu duhovnu baštinu i utječemo se njemu molitvom**, kako bi i pripravnice i u njegovu primjeru vidjele uzor i izazov za nasljedovanje Krista u našoj Družbi.(Usp. Konst., čl.18.). Ako u Družbi sestre budu živjele i svjedočile ono na što ih pozivaju Konstitucije u ovom poglavlju, pripravnica će naići na plodno tlo, tu će poželjeti rasti i spremati se za potpuno darivanje i poslanje u našoj Družbi. Ovo će biti dovoljno da bi njezin ulazak u novicijat Družbe bio plod slobodne odluke da svjesno prihvati odreknuća koja su zavjetovanju pridržana. (usp. Konst., čl. 21.). Pripravnica će biti spremna učiti se od Gospodina **da bude krotka i ponizna srca, jer je Gospodinov jaram sladak i breme** kako nam govori evanđelist Matej.

Ulaskom u novicijati pripravnica dobiva naziv *novakinja*. Prva godina je kanonska, provodi se u kući novicijata pod vodstvom učiteljice novakinja. (Konst., čl. 26.) U drugoj godini novicijata novakinja provodi duže ili kraće vrijeme u **vježbi apostolata svojstvenog Družbi**. Kod novakinja treba razvijati **smisao i sposobnosti za svrhu i duh Družbe**. Probuđivati **ljubav prema siromašnoj i odbačenoj djeci, starim i nemoćnim osobama**. (Usp. Konst., čl. 38.) Novakinje će se odgajati uz **duhovnost koja se hrani riječju Božjom, molitvom, svetom liturgijom**, kako bi uvijek dublje upoznavale i ljubile Krista. (Usp. Konst., čl. 39.) Novakinje se za polaganje svetih zavjeta pripremaju **molitvom, euharistijskim životom i duhovnim vježbama**.

Vrijeme provedeno u novicijatu za novakinju znači dozrijeti u odluci kako bi se slobodno posvetila Bogu u posvećenu životu. To je narav i cilj samoga novicijata. Njezino opredjeljenje za Krista bit će u konačnici čin osobne zrelosti, čin prokušane vjere i čin velikodušne ljubavi.

Neka nas Gospodin učini svojim svjetiljkama, čije će svijetlo životnoga svjedočenja pokazivati put opredjeljenja za Krista našim pripravnicama i našim novakinjama.

Pripremila s. Lucija Blažević

Ožujak, 2012.

Tema: Odgoj sestara u privremenim zavjetima

Četvrto poglavlje naših konstitucija govori nam o odgoju sestara u privremenim zavjetima. Kako je zavjetovanje sestre Služavke Maloga Isusa plod osobnoga dozrijevanja, milosnoga rasta na putu vjere i slobodnog opredjeljenja za Krista, sestra nastavlja razdoblje svoje intenzivne formacije još pet godina u junioratu, koji završava polaganjem doživotnih zavjeta.

Sestra juniorka nastavit će započeti put formacije te nastojati da i sama živi svetim i krjeposnim životom kako bi drugima postala putokazom za nasljedovanje Isusa Krista. Predviđeno je da sestra juniorka živi u većim zajednicama, a njezino djelovanje u zajednici ima za svrhu da se osposobljava za djelovanje u apostolatu Crkve te da što bolje upozna život naše Družbe.

U razdoblju juniorata sestra će juniorka – pod vodstvom učiteljice juniorata – biti upoznata sa sadržajima svetih zavjeta i ostalim zahtjevima našega redovničkog života. Prođubljivat će svoj duhovni život, dovoljno vremena

će posvetiti molitvenomu životu, jer je molitva prirodno mjesto otkrivanja Krista u kojemu je skriven njezin identitet. Upoznavat će različite načine razmatranja i biblijsko teološko razumijevanje Časoslova. Primit će dovoljnu pouku kako bi upoznala crkvene propise koji se odnose na život Crkve i redovništva. Ovo će biti važna sredstva po kojima će sestra juniorka moći uzljubiti zahtjeve svoga zvanja kako bi se životom i djelovanjem uključila u naš zajednički život na svim razinama.

Važno je naglasiti da je posebnost ovoga odgojnoga razdoblja osposobljavanje sestre za život sestrinskoga zajedništva. Bit će potrebno da se sestra juniorka uvede u najosnovniju praksu njege djece i brige za starije ljude, imajući na umu da je to prva karizma našega apostolata koja nam je povjerena po Duhu Svetomu preko našega oca Utemeljitelja.

Karizma Utemeljitelja kako je utkana u život Družbe tako je darovana i njezinim članicama, zato je potrebno posebno u razdoblju juniorata da sestra juniorka upozna karizmu Družbe i prihvati je kao vlastitu karizmu i poslanje, inače će karizma biti neprihvatljiva i bit će osuđena na umiranje. U ovom vremenu bi, kada osjećamo nedostatak duhovnih zvanja u našoj Družbi, možda bilo dobro barem zapitati se svaka osobno: Je li se karizma našega Utemeljitelja utjelovila u mom životu te postala i mojom karizmom po kojoj živim u Družbi i Crkvi, ili ona po meni polagano umire?

Glavni cilj odgoja u junioratu je odgoj za poslanje u duhu karizme Družbe. Stoga je potrebno da sestra juniorka apostolsko djelovanje doživljava kao isključivo vrijeme odgoja na različitim vidovima kao put posebnosti posvećenja u posebnosti karizme.

Neka apostolat i poslanje zajednice u kojoj živi sestra juniorka bude odgojni plan života u kojem će sestra pronaći svoju zadaću i mogućnost za potpuno ostvarivanje zadanoga. Za ovakav način života darovan nam je poziv. Odazvale smo se i prihvatile odgovornost izvršiti zadano. Teško će biti moguće odgajati sestru u duhu karizme i njezina poslanja ako sama zajednica i njezine članice ne djeluju u prvotnome duhu vlastite karizme.

Ne postoji uspješniji način odgoja sestara u privremenim zavjetima nego živjeti zajedno karizmu i poslanje te rasti zajedno u iskustvu apostolskoga zajedništva Družbe.

Tako će karizma voditi spasenju i blaženstvu duša onih kojima smo poslani te vlastito spasenje i blaženo gledanje Onoga kome smo povjerovali.

Neka nas na putu trajnoga posvećenja i služenja bližnjima prati trajni blagoslov Neba, našega Utemeljitelja i naših pokojnih sestara.

Privedila s. Ana Marija Kesten

*OČE UTEMELJITELJU,
SVAKI SPOMEN NA TEBE
RADOŠĆU ISPUNJA SRCA NAŠA!*

Mjeseca listopada, posebno značajnog za nas Služavke Maloga Isusa jer smo u njemu, prije 121 godinu rođene, prigodom premještanja zemnih ostataka nadbiskupa Marka Alaupovića iz njegovog dosadašnjeg počivališta uz prvog vrhbosanskog nadbiskupa SB Josipa Stadlera u sarajevskoj katedrali, očevici koji su nazočili tom činu, fotografirali su grobnicu u kojoj se može vidjeti njegov, gotovo neoštećen kovčeg.

Prezahvalne smo Bogu za radost koju nam je time darovao.

93 godine

**Veličanstveno rujansko
slavlje u Sarajevu**

Ususret Drinskim blaženicama

U subotu, 24. rujna u ranim jutarnjim satima u zajedništvu sa nekoliko sestra franjevki sa Grljevca i našim kapelanom don Vinkom Beusom, naš autobus koji je predvodila provincijalka s. Sandra Midenjak, uputio se iz Splita prema „rodnom kraju“ ususret beatifikaciji Drinskih mučenica.

Na putu smo svratili u Veliće, gdje nas je u svojoj pekari dočekala sestra s. Terezije i darovala nam razna topla peciva, koja smo blagovali za doručak u našem duhovnom centru „Kući Djeteta Isusa“ u Livnu. Sestre su nas radosno, iako u ranim satima, dočekale s toplim napitcima. Okrijepljeni, krenuli smo dalje na put.

No hrana nam nije bila jedina zajednička okrjepa. Naravno, molilo se, pjevalo i u dobrom raspoloženju prolazilo Bosnom ponosnom, dok nas je s. Salutarija kao

iskusna vodič upoznavala s mjestima kroz koja smo prolazili i današnjim životom ljudi u Bosni. Ipak, slušajući život današnjeg čovjeka u Bosni, prisjećajući se bliske teške prošlosti, nismo se mogli odvojiti ni od naše „obiteljske“ prošlosti: mjesta, događaja i težine života koji su živjeli o. Utemeljitelj i prve sestre. Razmišljajući o svemu ovom, nismo ni osjetili kako smo brzo došli u naše Sarajevo.

Uputile smo se u Olimpijsku dvoranu Zetra, gdje je u tijeku bio kulturno – duhovni predprogram, nakon kojega je uslijedilo euharistijsko slavlje koje je predvodio izaslanik pape Benedikta XVI., prefekt Kongregacije za proglašenje svetih kardinal Angelo Amato. U koncelebraciji misnog slavlja bili su vrhbosanski

nadbiskup kardinal Vinko Puljić, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić, apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini nadbiskup Alessandro D'Errico, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Mario Roberto Cassari i apostolski nuncij u Kuvajtu, Bahreinu, Kataru, Arapskim Emiratom i Jemenu te apostolski delegat na Arapskom poluotoku nadbiskup Petar Rajič. Bili su i biskupi BKBiH, HBK, biskupi Crne Gore, Slovenije, Makedonije, Mađarske i tristotinjak svećenika.

Misi je nazočilo oko osamnaest tisuća vjernika iz Bosne i Hercegovine, Hrvatske i drugih zemalja iz kojih su nove blaženice, hodočasnici iz drugih europskih zemalja, kao i preookeanskih, poput Brazila.

Ovo je uistinu bio poseban doživljaj kako za Bosnu, Sarajevo, a tako i za sve nas koji smo bili prisutni. Toliko mnoštvo slavi mučeništvo, slavi ljubav koja je u potpunosti darovana Kristu i za Krista. Posebna radost svih vjernika u dvorani bila je kada su u procesiji ugledali don Antu Bakovića, jedinog živućeg svjedoka i čovjeka koji je najzaslužniji za sve što znamo o ovom

Sestre mole kod Utemeljiteljeva groba

dogadaju mučeništva.

Nakon uvoda u misu, uslijedio je obred proglašenja blaženim Drinskih mučenica. Nadbiskup vrhbosanski Vinko Puljić i postulator preč. mr. Marko Tomić prišli su papinom izaslaniku, te ga zamolili da započne svečani čin beatifikacije službenica Božjih Drinskih mučenica. Kardinal Puljić kratko je predstavio živote službenica Božjih Drinskih mučenica. Istaknuo je kako je njihovo mučeništvo najuvjerljivija potvrda da su svoj život gradile na Stijeni, koja je Krist, i na vrijednostima kojima su ostale vjerne, i uz cijenu života. Njihova prolivena krv govori dokle seže ljubav. Ovo jr dokaz je nepobjedive snage njihove ljubavi, svakodnevno jačane obnovom triju zavjeta – čistoće, siromaštva i poslušnosti – kao izraza vjernosti Onome koji ih je prvi ljubio. U siječnju 2011. godine papa Benedikt XVI. ovlastio je Zbor za proglašenje svetih u Rimu da proglasi dekret o mučeništvu službenica Božjih Drinskih mučenica, čime je odobrio i odredio njihovo proglašenje blaženima 24. rujna 2011. godine u Sarajevu. Tim su činom ispunjeni svi uvjeti za proglašenje blaženima Drinskih mučenica, koje su prve blaženice Družbe sestara Kćeri Božje ljubavi: s. Jule Ivanišević, s. Berchmane Leidenix, s. Krizine Bojanc, s. Antonije Fabjan i s. Bernadete Banja.

Nakon Kardinalovog predstavljanja života ovih sestara, papin izaslanik kardinal Amato pročitao je dekret o proglašenju blaženim, nakon čega je vicepostulatorica

kauze s. Ozana Krajačić otkrila sliku novih blaženica koju je izradio akademski slikar Ante Mamuša.

Još jedan poseban doživljaj na ovom euharistijskom slavlju bio je čuti misna čitanja čitana su na jezicima novih blaženica: hrvatskom, slovenskom, njemačkom i mađarskom. U svojoj prigodnoj homiliji kardinal Angelo Amata naglasio je, kako je mučeništvo pet sestara družbe Kćeri Božje Ljubavi tragična, ali slavna stranica Crkve Katoličke u plemenitom narodu Bosne i Hercegovine. Njihova pobjeda ima značenje mučenika prvih stoljeća, kada su poganski idoli zahtijevali nevine žrtve za nastavak njihovog prolaznog i nesigurnog postojanja. Tragedija njihovog ubojstva se dogodila za vrijeme nasilnog civilnog rata 1941-1945. godine, rekao je kardinal, te podsjetio kako ubojice nisu vodili računa o njihovom redovničkom posvećenju, niti o njihovoj ustrajnosti u ljubavi i predanju bližnjima. Oslijepljeni protukatoličkom mržnjom i njihovim beskonačnim egoizmom, počinise pokolj ove grupe nemoćnih ali neukrotivih žena. Kardinal je posjetio, kako je Crkva uvijek progonjena. Povjesničari podsjećaju da je prošlo stoljeće, XX. stoljeće, bilo stoljeće mučenika. Nikada kao danas, Crkva Katolička je crkva mučenika, ovih Kristovih svjedoka, koji daruju svijetu izvanredni spektakl ljubavi i praštanja koja ljubi i moli za neprijatelja. Na kraju propovijedi, kardinal je rekao kako je povijest mučenika, povijest vjere, hrabrosti i ljubavi.

U prinosu darova, bio je i dar nas, Služavki Malog Isusa, monstranca koju je na oltar donijela s. Hinka Rogalo.

Nakon "Tebe Boga hvalimo" i svečanog blagoslova predvoditelja slavlja kardinala Angela Amata, posjetile smo Utemeljiteljev grob i zgradu Nadbiskupije, a posebno kapelu u kojoj smo se prisjetili vremena u kojem je živio Utemeljitelj i na kraju se zajedno pomolile.

Na povratku iz Sarajeva zaustavili smo se u Međugorju i svatko je na kratko pokušao uroniti u tišinu i molitvu.

Sretne, pune dojmova i susreta sa sestrama drugih provincija i redova, u kasnim večernjim satima stigle smo u Split.

Sestre u Utemeljiteljevoj kapelici u Nadbiskupiji

sestra

Drinske mučenice - blaženice

U
subotu,
24.
rujna
2011., u
Sarajev
u smo
proslavil
i
proglaš
nje bla
ženima
Drinskih
mučenic

a, pet sestara Družbe Kćeri Božje Ljubavi, pod euharistijskim slavljem beatifikacije u Olimpijskoj dvorani Zetra s početkom u 11 sati što ga je predvodio papin izaslanik – kardinal Angelo Amato, prefekt Kongregacije za proglašenje svetih.

Za taj veliki dan i događaj pripremale smo se trodnevnicom u crkvi Kraljice sv. Krunice koju su priredile sestre Kćeri Božje Ljubavi sa svojim suradnicima.

Večer uoči beatifikacije Drinskih mučenica, u petak – 23. rujna – u crkvi Kraljice svete Krunice u Sarajevu održano je četverosatno duhovno-molitveno bdijenje. U tom vremenu je izveden šutljivi prikaz života i mučeništva sestara u samostanu u Palama koji je bio popraćen glazbenom pozadinom. Na ovom molitvenom bdijenju sudjelovao je velik broj naših sestara, a na poseban način taj dan su u izvođenju prikaza sudjelovala naša djeca iz *Egipta*.

Drugi dio duhovno-molitvenog bdijenja bio je u znaku euharistijskog aklanjanja. Sudionici su navodima iz Novoga

zavjeta bili pozvani na promišljanje i molitvu u tišini, gdje su imali prilike izreći spontane molitve, nakon čega je slijedila molitva krunice na jezicima zemalja iz kojih su podrijetlom bile pojedine sestre.

Najveći i najljepši dan bio je dan beatifikacije, koji je okupio – uz Papinog izaslanika, kardinala Angela Amata, naših kardinala Puljića i Bozanića, tri nuncija i oko tridesetak biskupa, te mnoštvo svećenika, redovnika i redovnica. Dan u kojemu smo uistinu mogle biti ponosne što smo redovnice, te po primjeru mučeničkoga svjedočanstva i vjernosti redovničkom posvećenju, i same smo danas pozvane odgovarati na potrebe našega vremena kroz odanost Bogu i Crkvi služeći upravo tamo gdje jesmo.

Prigodom ovoga velikog događaja našu zajednicu u *Egiptu* je posjetio vojni biskup Republike Hrvatske – mons. Juraj Jezerinac –

u pratnji naše časne majke Marije-Ane Kustura. Biskup Jezerinac i s. Marija-Ana susreli su se kako sa sarajevskom provincijalnom glavoricom – s. Admiratom – tako i sa svim sestrama i djecom u *Egiptu*, gdje je biskup 24. rujna 2011. u samostanskoj kapeli predvidio misno slavlje, na kojem su sudjelovale sestre, kandidatice i djeca. Pod tom sv. misom biskup Jezerinac nam se svima obratio prigodnom porukom pozivajući nas sve da budemo bolji, jer svatko tko želi živjeti u svjetlu Božje Riječi pozvan je da se popravlja jer nitko od nas ne može reći da je toliko

dobar da ne bi trebao biti bolji. A da bismo bili bolji, potrebno je vježbati, vježbati svaki dan. Na poseban način se obraćao našoj djeci govoreći da je lako biti zločest, ali da je teško biti dobro dijete, dobar čovjek. Svatko od nas može doprinijeti da svijet bude bolji. Neka preko nas svijet postane bolji! Budimo jedni drugima podrška u dobru, te molimo jedni za druge da ustrajemo u dobroti!

Po zagovoru Drinskih mučenica ostanimo i mi vjerne svojim redovničkim zavjetima, te budimo spremne umrijeti za ideale!

s. Ana Uložnik

*Mons Juraj Jezerinac, vojni ordinarij u RH
susreo se s našom djecom u Egiptu*

SVOM IMENU SLAVU DAJ

Dana 23.listopada 2011. godine naša Družba imala je puno razloga za radost, za zahvalnost Gospodinu i za vedar pogled u budućnost.

Toga dana predstavljena je nova knjiga u izdanju Vrhovne uprave Družbe „SLUŽAVKE U DOMU OČEVU“. Knjigu su pripremile s.Anemarie Radan, s.Leopolda Božičević, s.Genoveva Rajič i s.Maneta Mijoč. Ova vrijedna knjiga govori o našim pokojnim sestrama. U njoj se nalaze i predstavljeni su životopisi svih 466 sestara koje su živjele i umrle u Družbi od osnutka do danas; od prve pokojne sestre Valburge Kotoraš do posljednje sestre koju je Gospodin, kao vjernu zaručnicu, pozvao u svoje Kraljevstvo i nagradio ju za vjernost, s.Rudolfinu Vučić.

Knjiga je svečano predstavljena uoči velike svetkovine naše Družbe u dvorani „Biskupa Srećka Badurine“ na zagrebačkom Ksaveru kod otaca franjevac trećoredaca.

Sve prisutne uzvanike na početku je pozdravila vrhovna poglavarica

Družbe s.Marija-Ana Kustura. Kroz program nas je vodila s.Irena Olujević, zamjenica vrhovne poglavarice.

Knjigu su na vrlo zanimljiv način predstavili s. Admirata Lučić, provincijalna glavarica sarajevske provincije i mons. Vjekoslav Huzjak, biskup bjelovarsko-križevački.

S.Admirata govorila je o anđelima budući da smo sutradan slavile 121. rođendan Družbe i svetkovinu svetog Rafaela, našeg glavnog nebeskog zaštitnika pod čije nas je moćno okrilje stavio sam Otac Utemeljitelj. Naglasila je ulogu i važnost koju je arkandeo Rafael imao u životu Tobita, Tobije i Sare. Sestra nas je podsjetila kako bismo i mi više u svakodnevnom životu trebali računati na pomoć svojih anđela, kako onih nevidljivih, a tako i onih vidljivih.

Biskup Huzjak je na vrlo interesantan način predstavio knjigu započevši s tumačenjem njezinog omota i simbolike koju je u tome pronašao. Uspio je u svima nama prisutnima probuditi veliki

interes za sadržaj knjige. Naglasio je kako je knjiga zapravo prepuna životopisa svetaca i kako je toplo preporuča svima kao korisno duhovno štivo kojim bismo se trebali svi, a posebno mi sestre Služavke Malog Isusa, hraniti iz dana u dan. Otac biskup zgodno je rekao kako Utemeljitelj sestrama „nije dao mira“ u stjecanju svetosti i zauzetosti za spasenje duša.

Druga velika radost koju smo svi zajedno doživjeli te večeri bila je promocija novog CD-a duhovne glazbe sestara Služavki Malog Isusa zagrebačke provincije pod nazivom „SVOM IMENU SLAVU DAJ“. Ovo je treći CD kojem je autorica u potpunosti naša s. Tihana Strancarić. Napisala je glazbu i stihove za sve pjesme, izuzev pjesme „Riječ tijelom postala“ za koju je tekst uredila s. Mirjam Dedić.

Na ovom nosaču zvuka nalazi se 21 nova pjesma duhovnog karaktera, a sestre su na promociji otpjevale tri pjesme.

Na CD-u, uz s. Tihanu, pjevaju još i s. Irena Olujević kao glavna solistica te s. Viktorija Predragović, s. Petra Marjanović i s. Jasmina Kokotić. Dvije „bonus“ pjesme pjevaju mladi iz Samobora zajedno sa s. Tihanom.

CD je ugledao svjetlo dana zahvaljujući dobroti i velikodušnosti naših svećenika koji djeluju u Hrvatskim katoličkim misijama u Švedskoj. To su: mons. Stjepan Biletić, vlč. Drago Ćumurđžić, vlč. Vladimir Švenda, vlč. Stipo Šošić (pok.) i vlč. Ilija Janjić - sve svećenici vrhbosanske nadbiskupije.

Kao što i sam naziv CD-a kaže „Svom imenu slavu daj“, ovaj, a i prethodni nosači zvuka, nastali su samo s tom svrhom i vjerujem da će živjeti u srcima, životima i svakodnevnica svih nas. Jer, ove su pjesme dio nas, prisutne i uvijek dobrodošle u svim situacijama i trenucima, kako u radostima tako i u težinama svake od nas.

Gospodin je zaista velik u darovima kojima oplemenjuje nas malene! Kao što i kaže s. Tihana u jednoj od pjesama: „Tvoja ljubav zasjala je u svim bojama!“.

Među mnogim uvaženim gostima koji su uzveličali ovu našu svečanost, jedan dragi gost zauzima posebno i uvijek prvo mjesto. To je uzoriti gospodin kardinal Vinko Puljić, nadbiskup vrhbosanski i nasljednik našeg Oca Utemeljitelja. Kako se moglo „pročitati“ na njegovom licu, sa velikim zanimanjem je pratio

predstavljanje knjige i promociju novog CD-a.

Ovom događaju nazočile su i provincijalne poglavarice svih triju provincija; s.Sandra Midenjak iz Splita, s.Katarina -Penić Sirak iz Zagreba te s.Admirata Lučić iz Sarajeva koja je održala i predavanje na predstavljanju knjige. Okupile su se i mnoge naše sestre.

Nakon svečanosti u dvorani, uslijedila je svečanost nad svečanostima - euharistijsko slavlje u crkvi svetog Franje Ksaverskog. Predslavio ju je uzoriti gospodin kardinal Vinko Puljić u zajedništvu sa biskupom mons.Vjekoslavom Huzjakom te brojnim svećenicima koji su nam se pridružili te večeri.

U svojoj propovjedi Kardinal ja naglasio kako je ljubav prema čovjeku utkana u Isusovu malenost te da nije lako prepoznati Isusovo lice u malom čovjeku. Samo onaj tko nauči biti malen moći će pronaći i vidjeti malog Isusa. Uzoriti je naglasio kako za našeg Utemeljitelja ništa nije bilo nemoguće, ništa zastrašujuće. Važno je da se čovjek preda u volju Božju jer dok god traži svoje, bit će nezadovoljan.

Evandjelje malenosti trebamo pisati svojim životom, životom ljubavi. Kardinal Puljić pozvao je nas Stadlerove sestre da mu budemo oslonac i potpora da ne bi izdao duh kojim je Utemeljitelj živio, kako bi i ova vremena bila Stadlerova vremena!

Nahranjeni kruhom i riječju s Božanskog stola, druženje smo nastavili za obiteljskim stolom u našoj Generalnoj kući na Naumovcu.

Bila je to prekrasna večer! Jedna od onih večeri u kojima osjećate da vam srce raste i širi se. Večer u kojoj vam je srce veliko! I zahvalno! Predivan dar Družbi za 121 godinu postojanja.

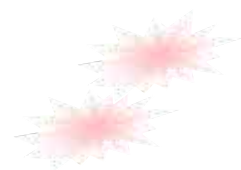
Stadlerova vremena . . . lijepo je naglasio kardinal Puljić! Bila je to Stadlerova večer u kojoj su njegova prisutnost, ali i duh, bili živi i opipljivi!

Bila je to večer u kojoj su nam srca klicala u stihovima s.Tihane :“Poželim da sa mnom pjeva vojska anđela, kako bi ta pjesma svemirom odjeknula! ...

I odjekivala je . . . U životima naših pokojnih sestara i životima današnjih naraštaja, u notama i stihovima mladih sestara!

Bogu nek` je hvala i slava na svemu!

s. M. Samuela Grozaj

*Predstavljachi knjige
Mons. Vjekoslav Huzjak
I s. Admirata Lučić, te
Voditeljica programa
s. Irena Olujević*

Uzoriti gospodin Vinko kardinal Puljić s koncelebrantima

Sarajevo - Proslava dana utemeljenja Družbe

U pojedinim prigodama odvojimo si vrijeme da bismo pošli na izvor. Za nas sestre Služavke Maloga Isusa poseban dan vraćanja na izvore jeste dan utemeljenja Družbe – Svetkovina sv. Rafaela. Sve tada duhom i srcem pođemo u Sarajevo, u Mjedenicu ulicu. Sestre sarajevske Provincije Bezgrešnoga Začeca Blažene Djevice Marije imaju posebnu milost živjeti svakodnevno na izvoru na kojemu je nikla naša Družba. Velika je to milost, ali i odgovornost!

Kao što je to već dugi niz godina običaj, za proslavu 121. rođendana Družbe pripremale smo se Devetnicom u čast svetome Rafaelu. Devetnica je posvećena biskupskom djelovanju našeg oca Utemeljitelja. Tako smo svakoga dana zajednički razmatrale tekstove koje su nam pripremile naše sestre. Trodnevnicu smo molile i

razmatrale zajedno s vjernicima sarajevske katedrale, a prenosila ju je i Radio *Marija* tako da su s nama zajedno molili starije osobe i bolesnici.

Vrhunac proslave Dana utemeljenja Družbe bilo je misno slavlje koje je u kapelici samostana *Egipat* predvodio katedralni župnik – vlč. Pavo Šekerija, uz koncelebraciju vlč. Ive Kuprešaka i vlč. Ive Jezidžića, katedralnoga kapelana. Za evanđelje toga dana vlč. Pavo je izabrao Lk 8,1-3 na temelju kojega je u Stadlerovu životu prepoznao Isusova vjernoga sljedbenika. Kao što je Isus obilazio gradove i sela navješćujući Kraljevstvo Božje, tako je činio i sluga Božji nadbiskup Stadler. Kao što su Isusa pratili apostoli i neke žene, ista slika se može vidjeti i u Stadlerovu životu, kazao je katedralni župnik. Župnik je potom progovorio o djelu služenja što ga je Stadler nastavio činiti po svojim duhovnim kćerima. Nakon toga se osvrnuo na poticaj sv. Rafaela Tobiji, posvješćujući sestrama da hvale i veličanju Boga rekavši da je Stadlerov život, kao i život njegovih duhovnih kćeri, hvaljenje i veličanje Boga.

Nakon misnoga slavlja uslijedilo je zajedničko druženje s gostima i djecom Stadlerova dječjeg doma *Egipat*.

s. Ljilja Marinčić

Proslava sv. Rafaela u Vitezu

Na proslavu Dana utemeljenja naše Družbe naša se zajednica u Vitezu pripremala devetnicom svetomu Rafaelu. Zajedno s nama sestrama devetnicu su u našoj kapelici započeli i Prijatelji Maloga Isusa 15. listopada ove godine.

Intenzivnija priprava za proslavu Dana utemeljenja naše Družbe sestara Služavki Maloga Isusa i 130 obljetnice ređenja sluga Božjega nadbiskupa

Stadlera započela je trodnevnicom, koju su slavili naši franjevci iz župe Vitez. Svaku večer trodnevnicke kapelice je bila puna štovatelja svetoga Rafaela i maloga Isusa.

Na sam dan sv. Rafaela svetu misu je slavio don Stipo Knežević, dekan

travničkoga dekanata i župnik župe Uzašašća Gospodinova iz Novoga Travnika. U propovijedi je, između ostaloga istaknuo: "Mi u lašvanskoj dolini nismo ni svjesni da su među nama živjeli i radili sluga Božje dr. Josip Stadler, posebno ovdje u Han Kumpaniji, ali i sluga Božji Petar Barbarić u Travniku. Božja Providnost je uputila mladoga Josipa Stadlera u osmanlijsku Bosnu. Pokušajmo se malo zamisliti, kako se morao osjećati mladi profesor, koji treba krenuti u Bosnu, koju su nakon 400 godina napustili Osmanlije. Zemlja bez igdje ičega, bez telefona, interneta, mobitela. A današnji čovjek bira samo elitna mjesta gdje mora imati sve. Ali Stadler se nije dao obeshrabriti. Čvrsta vjera, upornost u radu i nada protiv svake nade, po sluzi Božjemu stvarala je prava čuda. Stadlerovo djelo danas mora u nama živjeti. Sveti Rafael prati Stadlerove duhovne kćeri i njihovo djelovanje ovdje na Han Kumpaniji. Pomozimo im i mi svojim molitvom, i budimo spremni činiti sestrama dobro." Tako je don Stipo oduševio sve nazočne na zahvalnost prema Bogu što nam je darovao slugu Božjega – nadbiskupa Stadlera – i njegove duhovne kćeri, a nadasve sv. Rafaela koji štiti i čuva, kako sestre, tako i vjernike ovoga kraja.

s. Klara Jerković

SLAVLJE U MOSTARU

Proslava 10. obljetnice postojanja Rehabilitacijskoga centra *Sveta Obitelj*

Rehabilitacijski centar Sv. *Obitelj*, sa sjedištem u Mostaru, kao Caritasova ustanova za osobe s invaliditetom, je 22. rujna 2011. svečanom akademijom i misnim slavljem obilježio 10 godina postojanja pod geslom „Ljubav raste po ljubavi“. Bio je to kratak ali svečan osvrt na rast i hod u proteklih 10 godina, hod koji je isprepleten ljubavlju, dobrotom i požrtvovnošću velikog broja „Šimuna Cirenaca“ koji su pomogli i još pomažu da ova ustanova postoji i opstoji.

Slavlje je započelo u 10 sati u krugu Centra. Sve nazočne srdačnom dobrodošlicom pozdravio je biskup mons. dr. Ratko Perić, da bi u svom govoru rekao da se Isus lišio svoje božanske slave da bi postao jednim od nas. Goste je zatim pozdravio ravnatelj Caritasa don Ante Komadina zahvalivši se svim dobročiniteljima, roditeljima i djelatnicima.

Ravnatelj je pozdravio i nazočne predstavnice iz Vrhovne uprave s. Vitomiru Bačić i s. Anemarie Radan, te s. Admiratu Lučić – provincijsku glavaricu Sarajevske provincije. Na poseban način čestitao je Služavkama Maloga Isusa i zahvalio im za 10 godina predana služenja u Centru *Sveta*

Obitelj. Budući da je od samog početka sestrama povjereno vodstvo Centra, ovom je prigodom i zajednica obilježila 10. obljetnicu djelovanja i radosnoga svjedočenja ljubavi prema malenome Isusu.

Korisnici svih naših projekata nastupili su sa svojim recitacijama, pjesmom i plesom te razgovorom s osmogodišnjim dječakom Slavkom koji, napušten od roditelja, živi na stacionaru od trećeg mjeseca svoga života.

Korisnici stacionarnog odjela koji nisu mogli sići na slavlje ostali su na balkonu i odatle pratili program. Na poseban način bilo je dirljivo kada su bolesnici svoje molitve Bogu, (njih 25 koje su bile privezane za crvene balone u obliku srca) pustili k nebu.

Ravnateljica Centra – s. Krunoslava Adžamić, Služavka Maloga Isusa, je nakon kratkog predstavljanja rada Centra, pozdravila sve sudionike i zahvalila prvo Bogu što je Sveta Obitelj postala vidljivim znakom djelotvorne ljubavi, korisnicima stacionara koji svojom patnjom suotkupljuju svijet, roditeljima djece za iskazano povjerenje, djelatnicima za predani i stručni rad s djecom kroz proteklih 10 godina.

Poslije akademije su svi sudionici pozvani na domjenak što su ga djelatnici s puno ljubavi i kreativnosti pripremili u prostorijama Centra.

Kod svečane sv. mise u Katedrali, koju je predvodio, biskup mons. dr. Ratko Perić je u propovijedi govorio o dvojici slijepaca iz Jerihona, povezujući taj slučaj sa dva brata blizanca koji žive u stacionarnom odjelu, a koji su napušteni i slijepi, rekavši da im je osoblje otac i majka, njihove ruke i njihove oči.

Grupa „Sion“ je svojim nastupom uljepšala i upotpunila svečanu akademiju, a pjevali su i pod svečanom svetom misom u Katedrali.

Svaki je čovjek jedinstvena osoba kojoj je Bog podario dostojanstvo. Poštivanje ljudskoga dostojanstva i prepoznavanje potencijala svake osobe temelj su našega pristupa osobama s posebnim potrebama.

U centru postoje tri projekta *stacionarni odjel*, koji skrbi za 25 teško nepokretnih osoba kojima je potrebna 24 satna njega, *ambulantni odjel*, ili dnevni boravak, te *radionica Emanuel*, za skupinu odraslih osoba koji žive kod roditelja, a u radionicu dolaze na radnu okupaciju, rade s drvom i glinom prema svojim sposobnostima.

Ambulantni, ili Edukacijsko-rehabilitacijski odjel skrbi za djecu s poteškoćama u razvoju do njihove 18 godine. U protekloj godini boravilo je u ovom odjeljenju 30-ero djece. Rad ovog centra usmjeren je na odgojno- obrazovni proces, koji

uključuje maksimalno razvijanje preostalih potencijala; poticanje intelektualnoga razvoja; stvaranje uvjeta za socijalizaciju; upoznavanje prirodne i društvene sredine; osposobljavanje djeteta za samostalan život; sistematsko poticanje razvoja komunikacije i govora poticanje razvoja motorike i sensorike.

U Edukacijsko-rehabilitacijskom odjelu uposleno je osmero djelatnika koji neposredno rade s djecom, a to su odgajatelji, pedagog, fizioterapeuti, socijalni radnici, psiholog i logoped (kao vanjski suradnici).

Kako je volontiranje organizirana ljubav, pomoć volontera nam je od velike važnosti. Volonteri su uglavnom studenti koji pomažu u oba odjela prema dogovorenu vremenu kojega se trebaju pridržavati. Oni se igraju s djecom, vode ih u šetnju kao i korisnike stacionara, hrane ih, čitaju im iz neke knjige, mole se s bolesnicima. Zahvaljujem Bogu za ovih 10 proteklih godina, za svu ljubav i povjerenje djece i svih korisnika, za sve one trenutke kada su djelatnici bili produžena ruka Božje ljubavi i dobrote, za sve dobročinitelje (žive i mrtve) koji su pomogli i pomažu da ovaj centar živi, i na sve zazivam Božji blagoslov. Na poseban način molim da, po zagovoru oca Utemeljitelja, budemo i ostanemo svjedoci ljubavi služeći u poniznosti ovoj najmanjoj Isusovoj braći kao prave Služavke Maloga Isusa.

s. Krunoslava Adžamić

*Mons. Ratko Perić, biskup
za vrijeme propovijedi*

*Sudionici misnog
slavlja*

Proslavljena 50. obljetnica Doma za starije i nemoćne osobe Lovret

Riječ nadbiskupa Marina Barišića

Dom za starije i nemoćne osobe Lovret u Splitu obilježio je 50. obljetnicu svoga postojanja svečanom akademijom u četvrtak 3. studenoga u ispunjenoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu. Programu su nazočili brojni korisnici i djelatnici Doma, volonteri i prijatelji, te predstavnici Splitsko-makarske nadbiskupije, Splitsko-dalmatinske županije, grada Splita i drugih javnih-kulturnih ustanova. Nakon kratke meditacije kroz riječ, glazbu i sliku naslovljene „Blagoslov jednog starca“, nazočne je na samom početku pozdravila ravnateljica Doma s. Mirja Tabak. Kroz kratki presjek povijesti Doma ravnateljica je zahvalila svima koji su svoju ljubav, plemenitost i dobrotu na bilo

koji način darivali starijim i nemoćnim osobama u Domu Lovret kao i onima koji su tu pomoć omogućili potrebitima u njihovu domu.

Gradnja Doma Lovret započela je 1959. godine kada su državne vlasti donijele odluku da se na oduzetom zemljištu uz sam samostan sagradi starački dom. Gradnja je trajala dvije godine, a Dom je otvoren 22. listopada 1964. godine. Prve korisnice Doma bile su 54 starice, koje su do tada bile smještene u nacionaliziranom dijelu samostana sestara milosrdnica u Bribirskoj ulici br. 6. Uz velike teškoće, nakon više uzastopnih molbi državnim vlastima, Školske sestre franjevke dobile su odobrenje da mogu zaposliti nekoliko sestara u novosagrađenom Domu. Neke od prvih 11 sestara (5 Školskih sestara franjevki i 6 sestara Služavki Malog Isusa) odradile su u Domu cijeli svoj radni vijek. „U jednom te istom Duhu, te žrtvi i molitvi ove su dvije naše redovničke zajednice punih 50 godina zasigurno u svoj rad ugrađivale, i na druge prenosile, ono nešto što je Dom Lovret činilo posebnim, a to je pristup nemoćnom čovjeku prema mjerilu Evanđelja: 'Što učiniste jednom od moje najmanje braće, meni učiniste' (Mt 25,45)“, kazala je ravnateljica Tabak te nastavila: „Osamostaljenjem Hrvatske i zakonom o povratu Crkvi oduzete imovine, Školske sestre franjevke 1994. godine kao naknadu za oduzetu imovinu dobivaju u trajno vlasništvo Dom Lovret.“ Iako je vrijednost oduzetoga sestrama bila znano veća od vrijednosti Doma, sestre svjesne teškog stanja novonastale hrvatske države, koja je još bila i dijelom okupirana, dale su Ministarstvu

rada i socijalne skrbi objekt za djelatnost u socijalno skrbi bez najma. Slijedom tako sklopljenog ugovora Ministarstvo, a od 2002. godine Splitsko-dalmatinska županija, kao osnivač, ulagali su financijska sredstva u postupnu obnovu zgrade u svrhu razvoja djelatnosti. Veliku ulogu u obnovi objekta, kao i u predstavljanju Doma i vođenju same ustanove imala je donedavna ravnateljica s. Ljiljana Todorić koja je tu službu obnašala 17 godina. Socijalnu skrb za starije i nemoćne proširila je i kroz osnivanje Udruge Lovret i otvaranje Centra Matošić. U Domu Lovret, nakon kategorizacije, na smještaju je 107 korisnika od kojih je većina teže pokretnih i nepokretnih; pedesetak je korisnika u vanjskoj njezi, a na oko 80 adresa dostavlja se ručak iz domske kuhinje. U unutarnjoj i vanjskoj djelatnosti Doma zaposlena su 72 djelatnika koji svi zajedno, u neprekinutom lancu brižno skrbe o korisnicima. U nemogućnosti da se udovolji brojnim zahtjevima za smještajem 1995. godine pri Domu je otvorena služba „Pomoć i njega u kući“, kazala je ravnateljica Tabak zahvalivši osobno svima koji su utkali svoj život i rad u život i rad Doma Lovret.

O Domu duhovno skrbe i svećenici (prijašnji i sadašnji duhovnik don Pavao Medić) pod vodstvom splitsko-makarskoga nadbiskupa Marina Barišića koji se tom prigodom obratio nazočnima. „Ovaj dan i ovaj jubilej doživljam kao trodnevlje duhovnih vježbi koje su započele svetkovinom Svih Svetih, nastavile se Dušnim danom i završavaju ovom proslavom 50. obljetnice Doma Lovret“, kazao je nadbiskup dodavši da Dom Lovret ima duboke korijene u kršćanskom nadahnuću. „Iako bi prirodno bilo da svi svoj životni vijek provedu u obiteljskom domu, stil života to uvelike otežava. Stoga, se nadam da u ovom domu, i djelatnici i korisnici, osjećaju obiteljsko ozračje“, kazao je mons. Barišić te nastavio: „Nadbiskupija, županija, grad, socijalne, zdravstvene i kulturne ustanove zajedno čine jedan dom u kojemu ne dopuštaju da osoba bude obezvrijeđena i da čovjek bude vrjednovan po zdravlju, mladosti, uspješnosti i korisnosti.“ Svoj je govor zaključio slikom rađanja i zalaska sunca usporedivši je s rađanjem i zalaskom ljudskoga života, koji ima izvor i utok u Očevu domu. „Sunce se rađa, penje do punine i onda se spušta do zalaska, koji znaju biti najljepši. Ono utone da bi sutra ponovno negdje svanulo“, kazao je nadbiskup. Riječ

pozdrava i zahvale uputio je i župan Ante Sanader te splitski dogradonačelnik Jure Šundov. Ustvrdili su da bi se trebali izgraditi novi domovi za starije i nemoćne jer, nažalost, nema mjesta u postojećim, ali i da se sve manje djece rađa. Naglasili su da je ova proslava

svima poticaj za osobno propitivanje o skrbi i zauzetosti za starije i nemoćne. Proslavi je nazočila provincijalna predstojnica sestara Služavki Malog Isusa s. Sandra Midenjak i provincijalna predstojnica Školskih sestara franjevki s. Leonka Bošnjak-Čovo, ravnatelj KBC Split dr. Dujomir Marasović i brojni ravnatelji domova za starije i nemoćne, centara za socijalnu skrb i rehabilitaciju, ravnatelji osnovnih i srednjih škola, predsjednici i članovi udruga i klubova te tvrtki s kojima Dom surađuje. Program, koji je vodio bogoslov Vedran Torić, bio je obogaćen scenskim izvedbama, pjesmom i plesom kulturno-umjetničkih skupina i pojedinaca, a nazočni su mogli razgledati i izložbu fotografija o djelovanju Doma te radove korisnika u sklopu radno-okupacione terapije. Proslava je završila euharistijskim slavljem u 4. studenoga u 16 sati u kapeli Doma Lovret u Splitu.

Silvana Burilović

SARAJEVO

Dan Provincije i obljetnica Utemeljiteljeve smrti

Na svetkovinu Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2011. godine, u sarajevskoj je prvostolnici svečano proslavljen dan sarajevske Provincije, kao i dan smrti sluge Božjega nadbiskupa Stadlera. Svečano Euharistijsko slavlje predslavio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinko Puljić uz koncelebraciju petnaestak svećenika. Na misi je sudjelovao velik broj sestara Služavki Maloga Isusa sarajevske provincije koje su došle iz skoro svih zajednica. Sarajevska je prvostolnica bila prepuna vjernika, ne samo iz sarajevskih župa, već i hodočasnika iz Skopaljske Gračanice i Prozora, a sudjelovala je i klapa „Kurenat“ s otoka Mljeta.

U svojoj propovijedi Kardinal je progovorio o svetkovini Bezgrješnog Začeca Blažene Djevice Marije, te je između ostaloga rekao: „Veličina je

Kardinal Vinko Puljić

Božjeg zahvata što ju je očuvao bez grijeha, a veličina Marijina što je surađivala s Bogom da ostane bez grijeha.“ Naglašavajući tu potrebu suradnje s Bogom Kardinal je ukazao na slugu Božjega nadbiskupa Stadlera, na njegovu suradnju s Bogom i na njegove poslanice o Mariji. Podsjetio je i na Stadlerovo usmjeravanje vjernika prema Mariji, budući da nam je Isus došao po Mariji. Kazao je da isto tako Isus dolazi i u život vjernika po Mariji. Potom je Kardinal progovorio o Stadlerovoj poslanici o Bezgrješnom Začeću u kojoj svećenike i vjernike hrabri u ljubavi prema Mariji i u otkrivanju ljepote Marijinog bezgrješnog srca. Kardinal je potom izrazio želju: „da i mi prepoznamo veličinu i ljepotu Marijinu, poput sluge Božjega Stadlera koji je htio svoje svećenike i vjernike hrabriti da im Marija bude i posrednica i uzor.“ Obraćajući se sestrama Služavkama Maloga Isusa Kardinal je rekao da je sluga Božji nadbiskup Stadler zato osnovao sestre Služavke Maloga Isusa, jer je htio da ljubav bude djelotvorna. Pozvao je sestre da rastu s Isusom, te da dopuste Bogu da raste u njima. Pri kraju je Kardinal poručio sestrama: „Zato vama, sestre, želim da radosno prepoznate svoju karizmu. I ovaj dan neka vam bude izazov, izazov vašeg vlastitog identiteta kao redovnica.“

Tijekom mise pjevao je Bogoslovki zbor „Stjepan Hadrović“. Na kraju misnog slavlja Kardinal je uz pratnju svećenika, časnih sestara i vjernika pošao na grob sluge Božjega nadbiskupa Stadlera. Tu su svi zajedno izmolili molitvu za njegovo proglašenje blaženim, a onda je sa Stadlerovog groba kardinal Vinko Puljić podijelio blagoslov nazočnim vjernicima.

Nakon misnog slavlja nastavljeno je slavlje kod obiteljskog stola u samostanu *Egipat*. Na slavlju je bio nazočan kardinal Vinko Puljić, savjetnik Apostolske nuncijature u BiH mons. Joseph Arshad, postulator Stadlerove kauze i dekan KBF-a mons. dr. Pavo Jurišić, vlč. Davor Topić, tajnik kardinala Puljića, sestre franjevke, te četrdesetak sestara sarajevske provincije.

Nazočno mnoštvo u sarajevskoj katedrali

Sestra SMI

SOLIN

Samo reci riječ...

U subotu, 26.11. 2011., u Solinu u našem samostanu, okupilo se 35 djevojaka 7. i 8. razreda. Došle su iz okolnih župa na kojima djeluju naše sestre: Cista Velika, Dugopolje, Kaštel Kambelovac, Krilo Jesenice, Mejaši, Omiš, Solin, Šestanovac, Trilj, Vranjic, Sinj, Split – sv. Petar i sv. Križ.

Mnoge od njih su prvi put na duhovnoj obnovi i kao što svi pristupamo nepoznatom u jednom oprezu, ali znatiželjno, tako su i one započele ovaj svoj susret. Upravo nam i sama tema govori o čovjekovoj vjeri i pristupu Bogu i čovjeku. Da li to činimo iz znatiželje ili uistinu vjerujemo? Razmišljale smo o sebi i svojoj vjeri preko vjere rimskog satnika (Mt 8,5-13).

Satnik, pokrenut potrebom, poslao je Isusu poslanike tražeći da dođe. Videći da je Isus raspoloživ doći, moli Ga da ne dolazi, jer se osjeća nedostojnim primiti Ga. Zahvatio ga je duboki osjećaj poštovanja, a bez poštovanja nema vjere u Boga. Ako nemamo poštovanja nalazimo se pred idolom, poznatim i bliskim.

Osjećaj nedostojnosti ne ruši vjeru. Štoviše, hrani vjeru u Božju moć spasenja. Videći Božju raspoloživost u Isusu, želja za spasenjem postaje neuvjetovano pouzdanje u Njegovu riječ. Satnik ima ono pouzdanje kojemu trebamo težiti i mi. Pouzdanje je sigurnost kušanja Božje moći u Njegovoj odsutnosti. To je vjera Crkve. Satnik koji ne

Djevojke sa sestrama na zadatku

može poći Isusu, više i ne traži da dođe, jer vjeruje u djelotvornost Njegove riječi. On je čuo što drugi govore o Isusu i bio je svjestan nemogućnosti da Mu sam pristupi, pa se utječe posredništvu. Istodobno shvaća vlastitu bijedu i Božje milosrđe i iz tog se susreta rađa prosvijetljena vjera u Božju riječ.

To je mjesto gdje potreba čovjeka susreće Njegovu moć. Riječ je doista djelotvorna, ako joj vjerujemo. Ako vjerujemo ima mogućnost samoga Boga, čija se moć oslobađa i djeluje vjerom nas ljudi koji Ga prihvaćamo.

Ova, na prvi mah „teška razmišljanja“ zaokupila su nas kroz rad u grupama, koji je uistinu bio plodonosan. Naše djevojke su svojom vjerom i zrelošću razmišljanja bile poticaj jedna drugoj.

Kao i uvijek, poseban doživljaj je bila molitva srednjeg časa sa sestrama, ali ipak najveći utisak ostavljaju „naša djeca“ koja osvajaju srca svih koji ih susretnu.

Nakon ručka, s. Matea nam je priredila kreativnu radionicu, gdje smo uz radosno druženje, priču i pjesmu ukrašavali pitariće salvet tehnikom, ukrašavajući ih tako za sijanje božićne pšenice.

Vrhunac cijelog dana bilo je pokorničko slavlje kojim smo se pripremili za početak došašća i Euharistijsko slavlje koje je, uz prigodnu propovijed predvodio don Tomislav Bašič, prefekt u splitskom sjemeništu.

No, na kraju, mislim da je ipak potrebno čuti neke utiske i razmišljanja ovih mladih

srca koja su zatražila od Njega samo jednu Njegovu Riječ.....

„Danas je bio prekrasan dan i drago mi je što sam došla. Divim se časnim sestrama na njihovom odnosu sa šticienicima i na načinu na koji im uljepšavaju život. To mi je danas najviše zapelo za oko, ali sam isto tako uživala i u zajedničkoj molitvi i pjevanju, te radionicama.“

„Ovaj dan će mi ostati u sjećanju po mnogočemu, ali najviše po molitvi, toplini, te novim prijateljstvima. Jako mi se svidjela ova subota zbog ljepote molitve i pjesama koje smo zajedno pjevali!“

„Danas sam se jako lijepo provela. Najviše mi se svidjelo pjevanje u kapelici i naravno kad smo izrađivali pitariće. Bilo mi je prekrasno i htjela bi opet doći!!!!“

„Danas mi se jako sviđjelo to što sam upoznala super osobe. Također mi se jako sviđjelo što smo bile na sv. Misi i slušale lijepu propovijed s naglaskom da sam osjetila NEŠTO. Ovo okupljanje je super jer se upoznajemo, družimo i stvarno mi se sviđa!!!“

„Meni se danas sve sviđjelo, bilo je super. Nikad nisam vidjela da se ovoliko djevojaka okupilo na molitvu. Najljepše mi je bilo kad smo izrađivale ukrase na pitarićima i pjevale na Misi najljepše pjesme. Ovo bi stvarno željela ponoviti. Bilo mi je prekrasno!!“

„.....Kući ću doći bogatija u duši. Zahvaljujem sestrama što su nas primile.....“

„.....još mi se sviđjelo to što smo se upoznali sa štíćenicima s posebnim potrebama. Osjetila sam ljubav kad su se počeli smijati i kad su hitjeli da pjevamo s njima...“

„....Odlučnija sam sada i Bog mi je postao puno važniji. Učvrstila sam svoju vjeru...“

„.....Imam osjećaj da je sve trajalo samo sat vremena...“

Uistinu, gdje su dvojica ili trojica u Njegovo Ime, tu je On, tu je Ljubav i ovo naše vrijeme je prekratko za izreći i doživjeti ljepotu života kad se prepustimo samo jednoj Njegovoj Riječi.

s. Jelena Marević

Neizostavan i nezaboravan susret s našom djecom

POSJET ŽUPI SVIH SVETIH U PODRAVSKIM SESVETAMA

U vedro nedjeljno jesensko jutro, 6. studenoga, na poziv vlč. Krunoslava Kefelje, župnika, i naše s. Karmen Hajdinjak uputile su se sestre iz Zagreba i Pitomače u Župu Svih svetih u Podravske Sesvete kako bi okupljenima, djeci i mladima posvjedočile o ljepoti odaziva na Božji poziv.

S okupljenom su zajednicom sudjelovale u misnim slavljinama. Na kraju euharistijskih slavlja sve okupljene je u ime Vijeća za pastoral zvanja pozdravila s. Emanuela Pečnik. Istaknula je kako se nalazimo na *svetomu podravskom tlu* kad gledamo početke naše družbe, jer je golem broj prvih sestara Družbe bio upravo iz ovih krajeva. Zatim je s. Viktorija Predragović govorila o tome tko su to sestre Služavke Maloga Isusa; tko je o. Utemeljitelj i kako sestre danas žive svoje poslanje u životu Crkve u kreativnoj vjernosti izvornoj karizmi. Govor je bio popraćen prezentacijom i svjedočanstvom vlastita odaziva na poziv. Sve okupljene, osobito djecu i mlade, pozvala je na oslušivanje Božjega glasa - jer taj je glas, kako je istaknula, tih i nenametljiv, ali dovoljno jasan.

Na izlasku iz crkve sestre su pripremile prigodnu prodajnu izložbu kako bi zainteresirani vjernici mogli dalje produbljivati vlastito duhovno iskustvo i put rasta u vjeri kroz pisanu duhovnu baštinu našeg Utemeljitelja - sluge Božjega Josipa Stadlera.

U „misiji“ su sudjelovale s. Viktorija Predragović i s. Emanuela Pečnik iz Zagreba, a iz Pitomače s. Sanka Perčić, s. Margareta Perčić i s. Ana Čajko – Šešerko.

Radionica u župi Majke Božje Snježne u Trnovcu

„IMAJ SRCE“ - bilo je geslo druženja djece i mladih u župi Majke Božje Snježne u Trnovcu kod Varaždina u subotu 24. rujna. U župu su toga dana stigle sestre Služavke Maloga Isusa kako bi djeci i mladima animirale karitativnu radionicu s nakanom stvaranja vlastitih eksponata za misijsku prodajnu izložbu u Zagrebu.

Svi, veliki i mali, otvorena smo i spremna srca započeli s molitvom u župnoj crkvi. Kroz pjesmu i meditaciju promislili smo što znači imati otvoreno srce za potrebe bližnjega; kada nam srce raste, a kada se smanjuje. Nakon molitve, raspoloženje smo igrom podigli do vrhunca. Nakon njih smo se podijelili u tri podskupine pod nazivima: PAPIR, SALVETA, SJEME i krenuli raditi pod vodstvom sestara. Svaki naziv skupine ujedno je bila ključna riječ tehnike određene radionice: papirom smo opletali srca i u srca umetali misli sl. B. Josipa Stadlera; salvetnom smo tehnikom ukrašavali srca i poklon-vrećice, a sjemenjem smo na drvenim podlogama izrađivali svoje slike. Raspoloženje u radionicama bilo je opušteno, radosno; djeca i mladi bili su vrlo otvoreni za suradnju i rezultati nisu izostali. Sve što su napravili nekako smo podijelili na dva dijela: pola je ostalo za župnu prodajnu akciju, a pola „eksponata“ su ponijele sestre sa sobom u Zagreb za misijsku izložbu.

Susret djevojaka u župi Kalinovac

U subotu, 23. 10. 2011., na poziv župnika vlč. Mladena Gorupića održan je susret djevojaka u župi sv. Luke u Kalinovcu, Varaždinska biskupija. Tema susreta bila je „Od sjemena do cvijeta“. Susret su animirale sestre Valerija i Rebeka, a na poticaj sestre Karmen na susret se odazvalo 26 djevojaka od 6. r. osnovne do 3. r. srednje škole. Susret je započeo u 9 sati u vjeronaučnoj dvorani u župnoj kući.

Nakon prvotne suzdržanosti djevojke su se ohrabrile, otvorile i pokazale sve bogatstvo srca i ideja koje skrivaju u sebi. Nakon međusobnog upoznavanja uslijedila je prezentacija „Od sjemena do cvijeta“, razmišljanje o tajni poziva i upoznavanje s Družbom sestara Služavki Maloga Isusa.

Svakako se treba prisjetiti da su kroz 120 godina povijesti naše družbe mnoge sestre došle baš iz ove župe koja je Crkvi dala brojna svećenička i redovnička zvanja. A i ovoga je ljeta bilo jedno mladomisničko slavlje.

U nastavku susreta djevojke su, radeći u četiri skupine, razmišljale o pojedinim Isusovim prisodobama. Uz evanđeoske tekstove sijalo se sjeme, tražio kukolj i - pronašlo blago. Nakon ručka je bila prezentacija njihovih razmišljanja i radova u pojedinim skupinama. Zbog spriječenosti župnika, svetu je misu u lijepo uređenoj župnoj crkvi predvodio župnik iz susjedne župe Podravske Sesvete vlč. Krunoslav Kefelja.

Na završetku susreta prisjetili smo se i velikoga pape Ivana Pavla II., čiji smo spomendan prvi put slavili baš taj dan, a i sutrašnje nedjelje posvećene misijama i misionarima. Djevojke su dobile *Novi zavjet* da bi i nakon susreta češće razmišljale o Božjoj riječi, a uz priču o sjetmeni možda i o duhovnome pozivu.

Iskreno zahvaljujemo na gostoprimstvu vlč. župniku Mladenu Gorupiću, sestri Karmen, koja je potaknula ideju održavanja susreta, okupila djevojke i svirala na sv. misi, vlč. Krunoslavu Kefelji koji nam je predslavio sv. misu, ljubaznim domaćinima koji su se pobrinuli da ne budemo gladni, pripremiš nam ručak. Nadamo se i molimo da sjeme riječi Božje koje smo sijale u župi sv. Luke u Kalinovcu u pravo vrijeme donese svoj plod. Možda i u Družbi Služavki Maloga Isusa.

s. Valerija i s. Rebeka

***Vjera nas u svemu vodi putem spasa
k istini, k svjetlu i k životu.***

**„Mladi – znak i izazov pastorala duhovnih zvanja“
Varaždin, 20. – 22. listopada 2011.**

U zajedništvu s don Jurom Vrdoljakom, don Jenkom Bulićom i s. Filipom Smoljo, krenula sam na susret animatora za zvanja u Varaždin, koji je bio u organizaciji HBK i HUVRP, u duhovnom centru „Dom svete Anđele“ koji je dio samostana sestara Uršulinki. Ovo naše zajedničko putovanje bilo je kao jedna mala duhovna bratsko-sestrinska obnova prije samog rada u

Varaždinu. Molili smo, pjevali, razmijenjivali iskustva i divili se ljepoti prirode koju nam je Bog darovao, ali i obilno natapao kišom.

Na susret se okupilo četrdeset i devet (nad)biskupijskih i redovničkih animatora za duhovna zvanja iz različitih dijelova Hrvatske, ali i Bosne i Hercegovine.

Tijekom tri dana promišljali smo na temu „Mladi – znak i izazov pastorala duhovnih zvanja“. Susretom je predsjedao mons. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski, predsjednik Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja. Nadbiskup nam se na samome početku, obratio i naglasio važnost ove teme koja traži odgovore na novu situaciju u Crkvi, na novim poljima djelovanja, i u pristupu na neki način drugačijim zvanjima (npr. školovanim osobama). Naglasio je da su za rast i razvoj zvanja „najveći poticaj osobe koje žive poslanje.“ Tijekom praćenja pozvanih važno je sići s Tabora, napustiti Nazaret i ići u Kafarnaum, što bi značilo ući u stvarnost, u dijalog sa stvarnošću, živjeti prisutnost u vremenu i prostoru.

Nakon pozdrava domaćina susreta vlč. Siniše Dudašeka, povjerenika za zvanja Varaždinske biskupije, uslijedilo je izlaganje mr. sc. s. Ane Begić pod nazivom „Internet kao sredstvo etike i tehnike“. U nastavku je Marinko Nikolić predstavio tehničku stranu izrade web stranica, odnosno zajedničke stranice za duhovna zvanja na nacionalnoj razini.

Slijedilo je predstavljanje knjige „Mladi u hodu s Biblijom“ (autori: S. Curro i R. Dimonte). Predstavljajući, fra Marko Medo prikazao je knjigu po dijelovima ukazujući na moguće poteškoće pri razumijevanju biblijskog teksta kod pristupa mladima Bibliji koji se često temelji na subjektivizmu.

Prvi dan susreta zaključen je svečanim euharistijskim slavljem u crkvi svetog Mihaela Arkanđela u Sračincu, koje je predvodio mons. Marin Barišić. Nakon euharistijskog slavlja slijedilo je klananje s nakanom molitve za nova duhovna zvanja, a ovaj radni i molitveni dan završili smo zajedničkom večerom i druženjem.

Drugi dana susreta pridružio nam se mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski. Nakon uvodnog pozdrava slijedilo je predvanje na temu "Pastoral mladih u službi otkrivanja duhovnih zvanja". Predavač, vlč. Domagoj Matošević, rektor Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu, na samome početku je naglasio povezanost pastorala mladih i pastorala duhovnih zvanja te pastorala zvanja općenito. Cilj je svakog pastorala je pomaganje mladima u otkrivanju duhovnog poziva, posredstvom osobnog susreta s Bogom što uključuje trajan duhovni rast. Naglasio je kako:

- „raznoliko pastoralno djelovanje čitave Crkve“: pastoral mladih je obaveza čitave zajednice, pri čemu se postavlja problem eklezijalnosti unutar Crkve, i potreba da se rad s mladima stavi uvijek u kontekst cjeline te se njeguje zajedništvo odnosno crkvenost (npr. susret ovog povjerenstva s obiteljskim pastoralom i sl.);

- „usmjereno prema tome da se evanđelje uprisutni među mladima“: temeljni sadržaj susreta mladih i s mladima nužno jest Biblija;

- „ako bi se oni postupno upoznali s Kristom“: rad s mladima uključuje nužno strpljenje, praćenje procesa rasta, puta sazrijevanja, postupnog upoznavanja Isusa Krista;

- „kako bi mladi živjeli u punini svoju čovječnost“: nužno je mlade formirati u prihvaćanju kršćanskih vrijednosti, i umjesto „ne smiješ“ objasniti „zašto je nešto vrednota“;

- „te postajali protagonisti u Crkvi“: razumijevanje činjenice da mladi rade zajedno s nama, a ne mi s njima, dovodi do kvalitetnije prisutnosti i zajedništva.

- „i izgrađivali i širili Kraljevstvo Božje“: ova posljednja stavka

pretpostavlja prethodne točke i upućuje na poslanje mladih da i sami postaju evangelizatori u okruženjima u kojima žive i djeluju.

Nakon izlaganja uslijedio je rad u grupama.

U poslijepodnevnom dijelu razmišljali smo o suradnji vjeroučitelja laika i animatora za duhovna zvanja. Izlaganje na temu „Vjeroučitelji laici – suradnici u pastoralu duhovnih zvanja“ održala je Ana Mlinarić, dipl. teolog, viša savjetnica za vjeronauk. U svom izlaganju naglasak je stavila na bolje razumijevanje identiteta vjeroučitelja laika (tko su, kakvi su, s kim su, što se može učiniti zajedno) koji su već dvadeset godina direktni sudionici Crkve po sustavnoj prisutnosti Crkve u društvu. Vjeroučitelji laici su glas Crkve u školskim klupama.

Drugi dan susreta zaključen je svečanim misnim slavljem povodom blagdana svete Uršule, u uršulinskoj crkvi Rođenja Isusova koje je predvodio mons. Marin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup. Mladi koji su predvodili pjevanje na misnom slavlju, priredili su nam i kratki igrokaz o duhovnom zvanju, a nakon toga uslijedilo je zajedničko druženje do kasnih večernjih sati.

Treći dan je započeo predavanje na temu "Rad s mladima – znak i izazov pastoralna zvanja" koje je održao don Damir Stojić, SDB, studentski kapelan u Zagrebu. Na početku nas je don Damir podsjetio kako je dan bl. Ivana Pavla II. Papa je volio mlade i brinuo se za zvanja. Uveo je i Svjetski dan mladih. Činjenica je da je od njegovog izabranja za papu trajan rast zvanja. Don Damir je naglasio da ukoliko želimo raditi za zvanja moramo raditi s mladima, što pokazuje njegovim osobnim iskustvom rada sa studentima. U izravnom radu za pastoral mladih dolaze i duhovna zvanja. Kultura zvanja znači stvoriti:

- obiteljsko ozračje u našim zajednicama i pristupu mladima; često se može dogoditi da mladi napuste zvanje zbog toga što toga u zajednici nema; upravo zbog činjenice da dolaze iz često neskladnih i razorenih obitelji mladi to danas traže, napose svijest da su od zajednice prihvaćeni.
- ozračje jakog duhovnog iskustva; mladi traže Isusa Krista i molitvu, sakramentalni život, mladi žele intenzivno moliti;
- ozračje apostolata: apostolat je potrebno ponuditi mladiću ili djevojci koji imaju zvanje, a apostoli za sobom vuku druge apostole;

- ozračje duhovnog vodstva: zvanja dolaze preko izravnih kontakata s osobom (ne preko interneta), Bog želi nas koristiti; papa Benedikt XVI. posebno je naglasio da razlučivanje za zvanja nije samo sa strane kandidata nego poglavara, Crkva odlučuje o zvanju;

U svom izlaganju don Damir Stojić je naglasio i stavove za oživljavanje kulture zvanja koji uključuju: otvaranje onostranosti (svjedočanstvo da je Bog živ); odgoj za ljubav i čistoću (naš odgovor na pitanje zašto živimo celibat); odgoj za molitvu (s naglaskom na tradicionalnim molitvama Crkve); osobno praćenje (izdvajati vrijeme, zvanja su plod

osobnog praćenja); ljubav prema Crkvi (bogatstvo karizmi Crkve).

Tijekom izlaganja prikazane su i osobine potrebne u razlučivanju tijekom duhovnog vodstva osoba koje se odlučuju za duhovno zvanje.

Kroz diskusiju koja je bila zanimljiva, don Damir je rekao kako je kriza zvanja u ženskim redovničkim zajednicama gubljenje identiteta redovničkih

zajednica, nedostatak autentičnosti i razvodnjenost karizme, radikalni feminizam (kriva slika žene).

Susret je zaključen hodočašćem u Svetište predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu, gdje je mons. Marin Barišić predvodio svečanu misu zahvalnicu. Bio je ovo bogat i plodonosan susret, susret koji nam je ulio nadu i spremnost u širenju Radosne vijesti onima koji rastu u sadašnjosti trežeći Krista, a o kojima ovisi budućnost svjedočenja Ljubavi.

s. Jelena Marević

Prvi Susret obitelji Kotorske biskupije

U Dobroti pored Kotora, u samostanu sestara Služavki Malog Isusa, od 11. do 13. studenog 2011. godine, na poziv mons. Ilije Janjića, biskupa kotorskog održan je prvi Susret obitelji Kotorske biskupije. Stigli su predavači Zrinka i Zlatko Gregov, bračni par iz Zagreba. Kotorska biskupija je, suočivši se problematikom obitelji te ohrabrena

snažnim porukama obitelji pape Benedikta XVI. prilikom nedavnog posjeta Hrvatskoj i proslave Prvog nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji, ovim Susretom učinila veći iskorak u Obiteljskom pastoralu. Predavanjima je nazočio mons. Janjić, biskup, više obitelji i bračnih parova različite životne dobi, mladi koje razmišljaju o braku i svećenik Kotorske biskupije don Dejan Turza.

Mr. sc. Zrinka Gregov, članica Vijeća HBK za obitelj i Zlatko Gregov, bacc oec., član Povjerenstva za obiteljski pastoral Zagrebačke nadbiskupije u braku su 27 godina te imaju petero djece u dobi od 11 do 25 godina. U Obiteljskom pastoralu aktivni su već 18 godina kao suradnici/asistenti. Prema vlastitom svjedočenju u trećoj godini braka proživljavali su različite krize i razočaranja te su tražili rješenja za svoje bračne probleme i nesuglasice pohađali Obiteljske ljetne škole i Bračne vikende. Nakon što su usvojili različita znanja spoznali kako su problemi i nesuglasice normalna stvar u braku te da njihovo stečeno znanje i iskustvo može umanjiti greške supružnika i povećati međusobno razumijevanje, odlučili su djelovati preventivno te podijeliti stečeno znanje vođenjem Zaručničkih tečaja, Zaručničkih i Bračnih vikenda. Već su 10 godina delegati Hrvatske u Svjetskoj federaciji pripreme za brak, FICPM-a.

U samostanu „Primorski Betlehem“ časnih sestara Služavki Malog Isusa u Dobroti pored Kotora predavači su ponudili različite teme od kojih su slušatelji odabrali četiri. U uvodnoj temi „Krizna kao šansa“ predavači su nastojali pojasniti kako konstruktivno raspravljati u obitelji, kako uspješno rješavati krize u braku te ih pretvoriti u novu šansu koja jača i usmjeruje prema daljnjem zajedničkom življenju. Pod temom: „Zašto nas tlači onaj koji nas privlači?“ prikazano je kako se nositi sa kulturološkim razlikama bračnih partnera. Te razlike nikako ne smiju nakon nekog vremena da umaraju supružnike te da su stalni izvor sukoba već treba da ih međusobno obogaćuju i da djeca iz takvih obitelji dobiju širu paletu vrijednosti i moralnih osobina. Treća tema pod nazivom „Kršćanski model upravljanja novcem i radom“ uspoređuje biblijska načela upravljanja novcem i radom s načelima suvremenog svijeta. U završnom predavanju: „Kako odgajati djecu za poduzetništvo i proaktivnost u životu“ govornici su nastojali posvjestiti slušateljima važnost stvaranja novih odgovornih generacija mladih ljudi. Mladih koji ne čekaju da za njih sve treba učiniti netko drugi, bilo roditelj, bilo Crkva ili država, mladih spremnih uhvatiti se u koštac sa životom i sami rješavati probleme.

Osvrćući se na navedena nedjeljna biblijska čitanja i parafrazirajući ono što je govoreno na radionicama u nadahnutoj propovjedi mons. Janjić je naglasio kako je važno uočiti aspekt krize kao šanse: „Simbol krize je križ. Neki križanje nazivaju raskršćem jer se mora donijeti odluka na koju će se stranu krenuti. U križu imamo vertikalnu u kojoj se povezujemo s Bogom i horizontalnu u kojoj se učimo kako bolje komunicirati s ljudima. Samo potpunim prihvaćanjem svoga životnog križa dolazimo do životnoga sklada s Bogom, bližnjima i, konačno, sa samim sobom. Neka Vam nadvladana

kriza u braku bude novi iskorak na putu svetosti“. Nakana ovoga inicijalnog vikenda je bila da se motivira mlade ljude i bračne parove za življenje kršćanskih vrijednosti, te stvaranje jezgre iz koje bi se dalje širio Obiteljski pastoral u biskupiji, u čemu se, po reakcijama sudionika Skupa i zarukom jednog para mladih, i uspelo.

U DUHU ZAHVALNOSTI

U nedjelju 9. listopada, dok je cijela Crkva zahvaljivala dobrom Bogu za sva primljena dobročinstva u plodovima zemlje, sestre su pred okupljenom župnom zajednicom u župi sv. Nikole biskupa (Stenjevec II.) svjedočenjem o zvanju i poslanju Družbe

zahvaljivale Bogu na daru poziva.

Pokušale o tajni odaziva na dar poziva posvjedočiti sudjelovanjem u euharistijskim slavljinama, govorom o životu i djelovanju Družbe uz pripremljenu prezentaciju, te predstavljanjem Družbe kroz tiskane materijale. Osobito slikovit i rječit govor o tajni poziva bio je govor s. Valerije koja se nadahnula sjemenjem, plodovima, osobito kruhom, koji su bili izloženi pred oltarom, te je istaknula kako slika rađanja prekrasna ploda iz male sjemenke može pomoći u poniranju u tajnu poziva. Što je sve potrebno da bi iz sjemena niknuo prekrasan cvijet ili da bismo dobili fini kruh?

Puno rada na zemlji: oranja i sijanja, u pravo vrijeme sunca i kiše, žetva, rad u mlinu i pekarnici. Nekoliko mjeseci da bismo od zrna u zemlji došli do kruha na stolu. Tako je i s duhovnim zvanjem. Potrebno je puno molitve, promišljanja, rada, učenja da bi se rodilo i razvilo duhovno zvanje. Potrebno je sada moliti da bismo imali svećeničkih i redovničkih zvanja za nekoliko godina. S. Valerija je posvijestila kako su sestre SMI prisutne u župi Uznesenja BDM u Stenjevcu I. već 51 godinu i da su dobro poznate mnogima, osobito starosjediocima. Zahvalila je i svima koji su kroz sve te godine bili sestrama prijatelji i suradnici u svim radostima i teškoćama života. Potaknula ih je da zahvaljuju Bogu za svećenike koje imaju u svojoj sredini i pozvala ih na molitvu za nova svećenička i redovnička zvanja, a osobito za Služavke Maloga Isusa.

U prijepodnevoj su „misiji“ sudjelovale s. Valerija Sakač, s. Viktorija Predragović, s. Samuela Grozaj, a u večernjoj - s. Jelena Burić, s. Emanuela Pečnik i s. Martina Vugrinec.

s. Valerija je govorila o pozivu

Misijsko poslanje je širenje Radosne vijesti i odgovorna zadaća svakog krštenika. Dar kojeg smo po krštenju primili želimo dijeliti dalje.

U toj poslušnosti Duhu zajedno su sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa proteklih mjeseci marljivo pripremali u zajednicama i župama svoje „ekspozite“ za misijsku prodajnu izložbu koja je otvorena 21. listopada u samostanu Antunovac povodom Svjetskog misijskog dana i slavljenja 121. rođendana Družbe.

Otvorenju izložbe prethodio je prigodni misijski program u župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja kojeg su animirali Prijatelji Maloga Isusa iz župe sv. Jeronima i župe sv. Pavla. Euharistijsko slavlje predslavio je vlč. Antun Štefan, ravnatelj Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj uz koncelebraciju vlč. Branka Piceka, mjesnog župnika, vlč. Dragutina Cerovečkog, župnika župe sv. Pavla i vlč. Franje Horvata.

U homiliji vlč. Štefan je izrazio veliko zadovoljstvo i čestitke za ovakvo plemenito djelo. Oduševljeno je više puta istaknuo da su ovo prepoznati Božji poticaji na dobro na koje smo na ovaj poseban način odgovorili i posvjedočili kako je i Afrika u našim srcima. Put dobrote najbolji je put. Sve prisutne, djecu i mlade potaknuo je da osluškuju Božji poziv i na njega odgovore.

Na kraju euharistijskog slavlja s. Katarina Penić – Sirak, provincijalna glavarica, zahvalila je svima okupljenima na njihovim doprinosima u pripremanju izložbe i animiranju misijske večeri te pozvala sve prisutne da pođu u prostorije samostana gdje je vlč. Štefan svečano blagoslovio i otvorio postavljenu izložbu.

I ovim djelom posvjedočili smo kako misijsko poslanje stalni oblik karitativnog djelovanja koje pripada našem identitetu. Po uzoru na sl.

Božjeg Josipa Stadlera želimo misijski djelovati u svojoj sredini i nastaviti njegovo djelo.

*Izložbu su osmislile sestre
pod vodstvom s. Emanuele*

*Vlč. Toni Štefan
Blagoslovio je izložbu*

*U razgledavanju izloženih
ekspozata*

Humanitarna prodajna izložba u župi sv. Nikole u Metkoviću

Izloženi eksponati

Sto godina! Da, u gradu Metkoviću sestre Služavke Malog Isusa su prisutne sto godina. I obilježit ćemo to slijedeće godine. Pripremajući se za tu obljetnicu, s. Magdalis i ja smo prepričavale događaje iz naše povijesti koje smo doznale od starijih sestara. Kao i svaka druga povijest, i naša je prepuna tužnih, sretnih, dirljivih trenutaka, kao i onih koje bismo najradije prešutjele. Ali to je ipak samo povijest, a mi živimo danas.

Gledamo i slušamo ljude koji nam svaki dan dovode svoju djecu u dječji vrtić. Čine to s povjerenjem i radošću. Često su ti trenuci, koje provedu s nama u razgovoru, prekratki da bi nam izrekli sve što osjećaju. Znamo da mnoge obitelji sve teže podnose teret krize. Hrabro se suočavaju sa svakodnevnim izazovima i trude se odoljeti neprilikama. Ali pomoć bi im dobro došla.

Razmišljajući o svemu tome, s. Magdalis i ja smo odlučile pripremiti humanitarnu prodajnu izložbu za obitelji s više djece i teškog imovinskog stanja. Izložba je održana 27. studenog 2011. godine u župi Svetog Nikole u Metkoviću. Uz podršku roditelja djece iz našeg

vrtića te dobrih ljudi koji su dali svoj prilog, skupljena su sredstva koja će biti prosljeđena potrebnima. Ispisujući danas našu povijest na ovaj način i sudjelujući u životima ovih ljudi koji nas trebaju sada i ovdje, duboko smo svjesne žrtava i zalaganja svih sestara koje su živjele i umrle u ovom samostanu. Zahvalnost i poštovanje ljudi ovog kraja, dovoljno govori o tome. Na nama je da budemo dorasle onome što Mali Isus traži od nas ovog i svih budućih Božića.

s. Lucija Jaganjac

Godišnji izlet - hodočašće redovnica splitsko-makarske nadbiskupije

Tradicionalni godišnji izlet-hodočašće redovnica Splitsko-makarske nadbiskupije u organizaciji delegata za redovnice fra Petra Lubine, a pod pokroviteljstvom splitsko-makarskog nadbiskupa mons. Marina Barišića upriličen je i ove godine u subotu, 8. listopada u prekrasnu imotsku krajinu na imotska jezera. Ovog puta konačno odredište bilo je svetište Gospe od Anđela, zaštitnice Imotskoga i imotske krajine na imotskoj tvrđavi, jednoj od najstarijih tvrđava u Hrvatskoj.

U jutarnjim satima ispred crkve Gospe od zdravlja u Splitu krenulo je 85 sestara s dva autobusa preko Biska na Ugljane i dalje prema Imotskim jezerima. Među njima je bilo i tridesetak Služavki Malog Isusa. Prvo odredište je bilo jezero Galipovac. Na prekrasnom vidikovcu uživale smo u pogledima i divile se prekrasnoj prirodi slaveći Boga Stvoritelja.

Krenuli smo dalje na Branu Ričice. To je umjetno jezero za korištenje električne energije, a nakon suše i vodostaj mu je bio nizak. Slijedeće odredište bilo je prekrasno Crveno jezero. Poput razigrane djece bacale smo kamen u jezero, ali ne znamo je li nekom uspjelo. Slijedilo je Modro jezero. „Dno jezera“ je jako dobro vidljivo jer u njemu nema puno vode zbog suše.

Daljnja postaja našeg hoda imotskom krajinom bila je poznata tvrđava Topana. Na tvrđavi je crkvice Gospe od Anđela, gdje je najprije

Sestre izletnice u radosti zajedništva

bila smještena i štovana Gospina slika a kasnije je prenesena u mjesto i napravljena velika crkva, ispred koje je spomenik poginulim braniteljima u

Domovinskom ratu. Na vrhu tvrđave se vijori hrvatska trobojnica. Čovjek, stojeći na samom vrhu uz našu trobojnicu, može s ponosom gledati prekrasnu imotsku krajinu.

U gradu Imotskom u crkvi sv. Franje imale smo u 11.30 sati euharistijsko slavlje koje je predslavio fra Petar Lubina. U propovijedi se fra Petar osvrnuo na Prvo blaženstvo o kojem smo čule u Evanđelju: „Blažena utroba koja te nosila...“ i Isusov odgovor: „Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je“ (Lk 11,27). Koliko puta i mi čujemo da nam netko govori: blago majci koja te rodila? Zaista, blago i blaženi smo u slušanju i življenju Božje riječi.

Slijedio je u samostanskoj dvorani zajednički objed onoga što je tko ponio. Ali, na naše ugodno iznenađenje, objed je pripremljen i u samostanu. Osjetila se franjevačka gostoljubivost i srdačnost, za koju se pobrinuo gvardijan fra Zoran Kutleša i ostala braća. Fra Jure nam je pokazao bogati franjevački muzej kojega je osnovao i uredio fra Vjeko Vrčić a zatim bogatu franjevačku biblioteku.

Nakon okrijepe i učenja o bogatstvu imotske krajine koje se čuva u samostanu, uputili smo se u svetište Velike Gospe na Vrljici. Tu smo vidjele novu crkvu na starim temeljima, prekrasnu Zelenu katedralu i jezero Dva oka, a sve o svetištu protumačio nam je župnik fra Vinko Gudelj.

Krenuvši prema Splitu, navratili smo u još jednu prekrasnu franjevačku crkvu i župu, u Lovreć. U crkvi se molila krunica, pa smo se i mi pridružili, te na kraju zajedno s vjernicima i župnikom ispjevali „Kraljice svete krunice“. Obogaćene,

ispunjene radošću zajedništva i ljepote prirode koju nam je Stvoritelj darovao, vratile smo se u svoje zajednice. Na ovom u Bogu bogatom danu zahvaljujemo našem nadbiskupu Marinu, fra Petru i svim našim domaćinima tokom ovog lijepog dana.

Posjet centrima za duhovne susrete

U subotu, 10. rujna 2011. godine, iz Gromiljaka je krenula skupina sestara na studijsko putovanje u Njemačku. Na put su krenule: s. Liberija Filipović, s. Ljilja Marinčić, s. Ružica Ivić, s. Danica Bilić i s. Monika Mrkonjić, a u Zagrebu nam se pridružila s. Genoveva Rajić. Svrha ovoga pohoda bila nam je upoznati se s radom u drugim centrima kako bismo poboljšale naš rad u *Kući Navještenja* u Gromiljaku. U Zagrebu

se najprije pomolismo na grobu blaženoga Alojzija Stepinca, kojemu preporučimo našu Družbu i sve dobročinitelje, na poseban način gospodina Christofa Maria Fritzena, veleposlanika Malteškog viteškoga reda u Bosni i Hercegovini, koji nam je omogućio putovanje i boravak u Njemačkoj. Nakon susreta sa sestrama u Remetama krenule smo prema Geretsriedu. Tijekom putovanja uživale smo u prirodnim ljepotama i zahvaljivale Bogu Stvoritelju. Po dolasku kod naših sestara u Geretsried radosti nije bilo kraja. Sljedećega dana, uz pratnju s. Suzane Malešić – koja nam je bila prevoditeljica, zapustismo se u Biskupijski Centar Fürstenried. Tu smo se susrele s p. Krautnerom koji nam je predstavio rad Centra. U njihovu se centru većinom održavaju seminari za odrasle, kao i duhovne vježbe. Budući da je voditelj toga centra isusovac, razumljivo je da je poseban naglasak stavio na ignacijanske mjesečne duhovne vježbe, te na pojedinačne duhovne vježbe, u kojima ima velikih plodova. Centar je otvoren za sve profesije ljudi u društvu i Crkvi. Našoj je zajednici preporučio promidžbu našega centra, *Kuće Navještenja*, u svim elektroničkim medijima.

Nakon obilaska Centra u Fürstenriedu krenule smo u pohod fra Vuku Buljanu u Franjevački samostan i župu sv. Gabrijela u Münchenu. Najprije smo obišle župnu crkvu i prostorije župnoga ureda, a potom se okupile oko stola Gospodnjega. Primivši duhovnu okrpju, fra Vuk nas je pozvao za

bratski stol u franjevačku blagovaonicu. Tu se okrijepismo ne samo hranom, već i bratskom riječju i ljubavlju fra Vuka i sestara Družbe *Kraljice svijeta* koje djeluju u toj misiji. U predvečerje 12. rujna 2011. stigle smo u Cistersitski samostan sestara u Oberschönenfeldu. Tu nas je radosno dočekala s. Dorothea, zaželjela dobrodošlicu i povelila nas na večernju molitvu koju su sestre pjevale na latinskome. Od prvoga susreta s njima zadivila nas je njihova skladna molitva i pjesma, a nadasve njihov duboki naklon tijekom molitve i mise. Njihovo se odijelo sastoji od bijeloga habita i crnoga škapulara. Kad sudjeluju u korskoj molitvi i zajedničkoj liturgiji, oblače bijelu široku kukulu, tako da je njihov duboki naklon govor bez riječi. Poslije nam je abatesa M. Gertrud pojasnila da taj česti duboki naklon služi očuvanju sabranosti. Predstavila nam je zajednicu i važnost molitve koja je temelj cistercitskoga monaškoga života. Progovorila je o njihovim aktivnostima, radu u vrtu i kontaktu s gostima i skupinama koje dolaze. Jedan dio svoga prostora sestre su iznajmile za muzeje, koje smo tijekom svoga boravka obišle. Poznato je da su cisterciti kontemplativni monaški red u Katoličkoj Crkvi. Posebno nas se dojmio križ i biskupski štap koji se nalazi u koru kod abatese, te prsten na njezinoj ruci. M. Gertrud

nam je pojasnila da poglavarica pri preuzimanju službe abatese dobiva biskupske znakove: križ, biskupski štap i prsten. Kazala nam je da je to najviše priznanje koje u Katoličkoj Crkvi dobiva žena. Budući da nas je zanimalo nosi li i kada biskupski štap, kazala nam je da tijekom velikih svetkovina i zavjeta sestara abatesa ide ispred sestara s biskupskim štapom.

Sljedeći Centar što smo ga posjetile bio je *St. Paul* u Leitenschofenu. To je također biskupijski Centar što ga vodi svećenik. Centar nam je pokazala jedna uposlenica koja je naglasila važnost timskoga rada i dobre organizacije. U oba centra su veliki naglasak stavili na ulogu voditelja i tima za organizaciju susreta i duhovnih vježbi. Nakon susreta s Centrom *St. Paul* obišle smo Augsburg, a nakon toga posjetile Marijansko svetište *Vesperbild*. U tijeku je upravo bilo klanjanje pred Presvetim. Godili

su nam ti trenutci tišine i sabranosti. Sve je odimalo tišinom, mirom i molitvom. Poslije kratkoga predaha pred Gospodinom, vratile smo se u Cistercitski samostan u Oberschönenfeldu, u kojemu smo odsjele za čitavo vrijeme našeg boravka u Njemačkoj.

Idućega dana smo imale prelijep susret sa sestrama Služavkama Kristovim u njihovoj generalnoj kući u Königsbrunnu. Tu smo se susrele i s njihovom poglavaricom – s. Arnoldom – koja nam je pokazala kuću i vrt. S njima smo ostale i na objedu, nakon kojega smo krenule u posjet njihovoj zajednici u Opfenbach-Wigratzbadu. Uz njihov je samostan istoimeno svetište, koje nam je pokazala s. Mirjam Filipović. Zahvalile smo Bogu i Blaženoj Djevici Mariji za te milosne trenutke zajedništva.

Ovaj pohod sestrama i Svetištu u Wigratzbad bilo je uvod u sutrašnji dan duhovne obnove tijekom kojega smo se pred Bogom osvrnule na proteklo vrijeme. Zahvalile smo Bogu za ove mislone dane i za Zajednicu koja nam je omogućila ovo iskustvo. Nastojale smo u Njegovu Duhu vidjeti ono na što nas potiče.

Sutradan, 16. rujna 2011. godine, nakon pozdrava s abatesom M. Gertrud i s. Dorotheom, krenule smo prema Zagrebu. Putem smo se zajednički osvrnule na proteklo vrijeme, te zahvalile Bogu za dar zajedništva i za gospodina Christofa Maria Fritzena, veleposlanika Malteškoga reda u Bosni i Hercegovini, koji nam je omogućio ovo iskustvo. U subotu smo posjetile duhovno-obrazovni centar *Marijin Dvor* – Lužnica što ga vode sestre Milosrdnice. Radosno nas je dočekala s. Berislava i pokazala nam centar i dvorac Lužnica koji potječe iz polovice 18 stoljeća, a bio je vlasništvo grofovske obitelji Rauch. Dvorac je u posjedu sestara Milosrdnica. Centar nudi duhovne i edukativne programe. Istoga dana posjetile smo naše sestre u Novoj Vesi i u Slavonskome Brodu, a potom se zaputile prema Gromiljaku, radosne i zahvale Bogu za ovo iskustvo. Neka Božji blagoslov prati našu sestru Provincijalku i cijelu provinciju i neka nas, i po ovom iskustvu, osposobi za donošenje obilnih plodova.

s. Danica Bilić i s. Monika Mrkonjić

"U nama živi Bog" - Humanitarni koncert i prodajna izložba dječjih radova

Pod motom "U NAMA ŽIVI BOG" već tradicionalno održan je 21. 11. 2011. godine u franjevačkom međunarodnom studentskom centru u Sarajevu Sedmi humanitarni koncert za našu djecu

Nastup djece iz SDDE

Stadlerova dječjega doma *Egipat* u organizaciji našeg doma *Egipat* i HKD *Napredak*. Na početku koncerta pozdrav nadbiskupu metropolitu vrhbosanskom – kardinalu Vinku Puljiću, tajniku Apostolske nuncijature – mons. Josephu Arshadu, nazočnim svećenicima, redovnicima i redovnicama, predstavnicima vlasti i medija te svim nazočnima uputila je vrhovna poglavarica naše Družbe sestara Služavki Maloga Isusa – s. Maria-Ana Kustura. Svima je zahvalila od srca za ljubav koju iskazuju djeci o kojoj skrbimo i istaknula da nas je sve skupa okupila Božja ljubav koja sve grije i oplemenjuje. Doveda nas je iz raznih krajeva Hrvatske i Bosne i Hercegovine kako bismo iskazali našu nesebičnu i posebnu ljubav dragoj djeci. Na koncertu su nastupili: zbor djece i nas sestara iz *Egipta*, otpjevavši pjesmu „Bog ima naše srce“; zatim Quintett sestara Služavki Maloga Isusa iz zagrebačke Provincije, s više pjesama koje su ujedno bile i promocija njihova novoga CD-a, tj. treći nosač zvuka (CD) s 21 pjesmom pod naslovom: "Svom imenu slavu daj", u izdanju Vrhovne uprave Družbe sestara Služavki Maloga Isusa – u zajedništvu s Hrvatskim katoličkim misijama iz Švedske. Nastupio je i KUD *Ivan Goran Kovačić* iz Beravaca sa spletom pjesama i kola iz Slavonije, koji je sam preuzeo troškove puta, te donijevši na prodajnu izložbu i slavonske kolače. Nekoliko pjesama odsvirali su i otpjevali Fojnički tamburaši – predvođeni fra Mirkom Majdandžićem. Voditelj programa bio je vlč. Jakov Kajinić, duhovnik u Nadbiskupijskom sjemeništu *Petar Barbarić* u Travniku, koji je na vrlo dojmljiv, duhovan i duhovit, domišljat način sve uvodio u glazbene točke koje su bile osmišljeno pripremljene. Riječi zahvale izvođačima, organizatorima i svima nazočnima uputila je naša provincijska poglavarica Sarajevske provincije Bezgrješnog začeca BDM – s. Admirata Lučić. „Upravo na današnji dan, 21. studenoga 1899., dan Marijina prikazanja u

hramu, naše prve sestre su se iz Mjedenice ulice preselile na Bjelave, gdje i danas živi karizmatička ljubav potaknuta žarom našega Utemeljitelja“, kazala je sestra Provincijalka. Pozvala je sve na prigodnu Prodajnu izložbu koju su priredile sestre s djecom te prijatelji i podupirateljima karizme sestara u duhu Isusova djetinjstva. Rekla je da su u tomu sudjelovale: kuća *Egipat*, obiteljski centar sv. *Rafaela* i dom sv. *Josipa* iz Viteza, zajednicâ iz Doboja, Čardaka, Zagreba - Remeta, Voćina, Sl. Broda, iz Nadbiskupskoga ordinarijata vrhbosanskoga i Apostolske nuncijature, iz Geretsrieda u Njemačkoj, iz Prozora, Mostara i Neuma. „Sve što su sestre pripremale s djecom, mladima, mamama ima obilježje Došašća i Božića. Sve odiše milinom poruke Božje neizmjerne ljubavi koja se očitovala u djetetu, Djetetu Isusu“, istaknula je s. Admirata. Na kraju se nazočnima obratio i kardinal Puljić rekavši da djeca najbolje osjećaju koje ih osobe uistinu vole. Ukazao je na potrebu da odrasli čuju djecu i osjete njihove istinske potrebe te brižnom ljubavlju prate njihov rast. Izrazio je potporu nama sestrama Služavkama u našem radu kao i svima koji se brinu i za onu djecu kojoj nedostaje roditeljske brige i ljubavi. Nakon koncerta su se svi preselili na Prodajnu izložbu dječjih radova i sestarskih kolačića. Svim nazočnima ponuđen je topao čaj, a imali su prigodu na više štandova kupiti razne „stvarčice“ što su ih pripremile naše sestre s djecom i dobročiniteljima. Sredstva prikupljena od koncerta i izložbe namijenjena su za školovanje naše djece Stadlerova dječjega doma *Egipat* u Sarajevu. Sretni smo svi što se ovu noć u Sarajevu moglo doživjeti da u svima nama koji smo sudjelovali uistinu ŽIVI BOG. Sve što je dobro, Božji je dar. Bogu na svemu hvala i neka sve bude Njemu na slavu!

s. Manda Prlja

Nastup sestara SMI

DRAGOCJENA ISKUSTVA

U školi s. Samuele Premužić

Darovana nam je bila večer 12. listopada koju smo mogle proživjeti upijajući umijeća s. Samuele Premužić koja nam se sama ponudila da nam u našem samostanu vodi jednu radionicu. Sasvim slučajno? Ne. Dar Božje providnosti! Osobito nama sestrama Služavkama Maloga

Isusa, jer naše je omiljeno otajstvo razmatranja - Božićno otajstvo, a s. Samuela je jednom zgodom izrekla: "Jednostavno, moje je usmjerenje - božićno!" Iz već dosadašnjih susreta s njom neke od nas imale su iskustvo kako s. Samuela voli svoja umijeća rado i velikodušno prenositi drugima.

I mi smo te večeri bile dionice njezina nesebičnog darivanja. Okupile smo se u samostanu Antunovac i krenule na posao. Vodila nas je korak po korak; pokazivala i dala nam vremena da mi to isto pokušamo. Svakoj je prilazila, pogledala je li dobro, dala savjete...

Tako smo u jednoj večeri od perušine učile izrađivati anđele i ružice. Uh! Čulo se svakakvih simpatičnih uzdaha, jer ni anđeosku glavu, ni lijepu ružu nije jednostavno napraviti. Na kraju radionice, premda već umorne od radnoga dana, lica su nam bila ozarena radošću,

a srca ispunjena spremnošću da naučena umijeća podijelimo sa sestrama koje nisu večeras mogle biti s nama.

S. Samuela spremna nas je i dalje učiti. Veselimo se novim susretima!

OD SOCIJALNIH VJEŠTINA DO KRJEPOSTI DJETETA ISUSA

Na putu ostvarivanja plana i programa rada s Prijateljima Maloga Isusa u svrhu što boljeg urastanja u vlastiti identitet, u samostanu Antunovac u Novoj Vesi 55, 7. studenoga održana je pedagoška radionica na temu: *Od socijalnih vještina do krjeposti Djeteta Isusa*. Voditeljica radionice bila je gđa Sonja Burić, dipl. socijalni pedagog i defektolog. U radionici su sudjelovali Prijatelji Maloga Isusa iz župe sv. Jeronima, Uznesenja Blažene Djevice Marije i Sv. Pavla sa svojim sestrama Služavkama Maloga Isusa. Pridružile su se još i sestre iz zajednica Antunovac i Betlehem.

Okupili smo se u dvorani i, nakon uvodnih riječi pozdrava, krenuli na posao. Voditeljica nas je vodila korak po korak, od igre do ozbiljnih zadataka, otkrivajući nam vrijednosti socijalnih vještina. S okupljenim je sudionicima izvela nekoliko vježbi - samopredstavljanja, predstavljanja, aktivnog slušanja i vježbu strpljenja. Posvijestila nam je važnost igre u uspostavi dobre komunikacije i stvaranja ozračja za opušteni rad u skupini.

Kroz pripremljenu prezentaciju i sve ostale materijale koje nam je podijelila, educirala nas je koji to rizični čimbenici dovode do poremećaja u ponašanju (biološki, iz okoline i osobni) te kako poraditi na zaštitnim čimbenicima koji smanjuju vjerojatnost pojave poremećaja u ponašanju djece i mladih.

Pojasnila nam je emocionalnu i socijalnu inteligenciju te pozvala da budemo pažljivi na dječje emocije. Jedini ispravan način ponašanja je - uvažavati emocije; razumjeti osobu; prihvatiti je i pomoći joj razumjeti vlastite emocije kako bi se ona naučila nositi sama sa sobom i s drugima. Sve nas to vodi do sposobnosti mudroga reagiranja u međuljudskim odnosima.

Kako je gđa Sonja objašnjavala socijalne vještine, tako je usporedno s njom s. Emanuela objašnjavala krjeposti djeteta Isusa: malenost, jednostavnost, poniznost, poslušnost, poučljivost, strpljivost, blagost... Objasnivši zašto je potreban trening socijalnih vještina, s. Emanuela je pojasnila kako su to zapravo krjeposti o kojima govori i Katekizam Katoličke

Crkve. Usvajajući vještine koje ljudima pružaju mogućnost da znaju što reći, kako napraviti dobre izbore te kako se ponašati u različitim situacijama, zapravo postaju krjeposni ljudi koji grade čvrsta stajališta, stalna raspoloženja i trajnu savršenost razuma i volje; postaju slobodni ljudi koji

dišu s lakoćom, gospodare sobom, slobodno čine dobro. No, na putu rasta u krjepostima nezaobilazna je i Božja milost - koja pročišćuje i uzdiže ljudske krjeposti. Tako smo susret završili meditativnom pričom o sjemenu...mnogo je toga bilo i ove večeri u nas posijano i dotaknuto... ostaje zahvalnost na tom daru!

s. Emanuela Pečnik

Znanstveni skup o šibenskom biskupu dr. Ćirilu Baniću

Trodnevno obilježavanje 50. godišnjice smrti šibenskog biskupa Ćirila Banića, koji je stric naše s. Marije Banić i naše kandidatice Renate Simunić, bilo je u Šibeniku od 11. do 13. studenog 2011.

Obilježavanje je započelo svečanom akademijom 11. studenog u Katoličkoj osnovnoj školi. Uz šibenskog biskupa mons. Antu Ivasa, bili su prisutni i biskupi: mons. Marin Srakić, mons. Mate Uzinić i mons. Juraj Jezerinac.

Akademiju je osmislio don Stipe Perkov, koji je kratko prikazao značaj biskupa Banića za šibensku i domovinsku Crkvu: „Iz dokumenata i životopisa sastavio sam tekst koji donosi bitne podatke i činjenice iz biskupovog života. Biskup Banić na šibenskoj katedri djelovao je u teška vremena od 1951. pa do 1961. godine. Bio je proganjan, klevetan, onemogućavan u pastoralnom radu. Zvali su ga hrvatski lav, a na poseban način se borio protiv staleškog udruženja katoličkih svećenika“. Biskup Banić je uz Alojzija Stepinca bio ključni biskup u očuvanju jedinstva Crkve u Hrvata, a zbog toga je bio proganjan. U glazbenom dijelu programa akademije nastupili su sljedeći izvođači: Zbor katedrale svetog Jakova, biskupijski zbor mladih Laudantesi, Crkveno pučki pjevači iz Prvić Šepurine, KUD sveti Ilija iz Kljaka te djeca iz Katoliče osnovne škole.

Drugi dan, 12. studenog održan je znanstveni skup «Mons. dr. Ćiril Banić, biskup šibenski (1951. – 1961.)». Na ovom znanstvenom skupu

bile su prisutne i provincijalka s. Sandra Midenjak, s. Krucifiksa Ivelić i s. Maneta Mijoč.

Skup je započeo prigodnim obraćanjem šibenskog biskupa Ante Ivasa. Istaknuo je kako je biskup Banić svoje biskupsko poslanje i služenje sažeo

u svom biskupskom geslu: „Opus Domini operare.“ „Činiti djelo Božje.“ U svoj biskupski grb je stavio lik uskrsnog Jaganjca pobjednika, kako stoji na gori iz koje ističe rijeka, sedam svetih sakramenata, kojima Bog u ljudima čini djela spasenja. Biblija iznad Jaganjca otkriva i pokazuje

Naši biskupi, sudionici seminara

„veličanstvena djela Božja“, a loza i klasje upućuju na Euharistiju, koja je vrhunac djela Božjega u povijesti spasenja. Kazao je kao je biskup Banić biskupsku službu obavljao u vrijeme velikih i teških iskušenja za Crkvu u Hrvata jednako tako i za Šibensku biskupiju.

Nakon što je citirao nekoliko govora biskupa Banića biskup Ivas je naglasio kako sjećajući se danas Banićeva svećeničkog života, naročito njegova biskupskog služenja od 1951. do 1961. godine, o spomenu 50-e obljetnici njegove smrti, možemo sa zahvalnošću reći, da je svoje geslo, svoj biskupski program: „Opus Domini operare“, biskup Ćiril živio dosljedno vjernički, hrabro i svjedočki, sve do mučeništva. On je bio i ostao uzor i za ova naša vremena. Vjerujemo da će nam to ovaj znanstveni simpozij još više, šire i dublje otkriti i potvrditi, zaključio je biskup Ivas.

Prvo izlaganje na temu «Podrijetlo i tijek života (curriculum vitae) biskupa Banića» imao je prof. mons Ivan Banić, brat naše s. Marije Banić. Ukazao je na društvene, gospodarske, socijalne i vjerske prilike koje su vladale u Poljičkoj Republici u vrijeme rođenja i djetinjstva biskupa Ćirila Banića.

Usljedila su predavanja koja su govorila o liku i djelu biskupa Banića.

Vrhunac ovog slavlja bio je u nedjelju 13. studenog u katedrali svetog Jakova u Šibeniku. Svečano misno slavlje predvodio je predsjednik HBK nadbiskup đakovačko – osječki Marin Srakić, a homiliju je održao nadbiskup splitsko – makarski Marin Barišić. Uz biskupa domaćina Antu Ivasa koncelebrirali su nadbiskup zadarski Želimir Puljić, biskup gospičko senjski Mile Bogović, vojni ordinarij Juraj Jezerinac, nadbiskup splitsko – makarski u miru Ante Jurić, rektor hrvatskog papinskog zavoda svetog Jeronima mons. Jure Bogdan, te ostali brojni svećenici.

Splitsko – makarski nadbiskup Marin Barišić je u propovijedi naglasio kako u vremenima bezbožnog komunizma poglavito od 1951. pa do 1961. godine kada je djelovao biskup Ćiril Banić nije lako bilo biti vjernik. Kazao je kako su biskupa Banića radošću i ponosom ispunjali toliki vjernici „koji nisu sagnuli svog koljena pred Baalom i krivim bogovima, ... svi oni koji se nisu dali zvesti lažnim i laskavim obećanjima, niti su prigrllili krivih nauka, već su ostali vjerni Gospodinu Bogu i svetoj Crkvi." Te svjedoke Šibenčane - junake vjere, biskup uspoređuje s mučenicima prvih stoljeća koji su bili spremni sve dati za Boga i Crkvu». Vjerni sluga Božji, biskup Ćiril Banić, svoje talente nije iz straha zakopao, već vođen ljubavlju i povjerenjem, množio ih je u sebi za druge. Strah blokira, čini nas pasivnima, vjeru pretvara u tradiciju, čini nas skladištarima koji zakopavaju talente. Samo ljubav oslobađa! Ljubav daje snagu, ponos, čini nas odgovornim investitorima, svjedocima vjere. U današnjem evanđelju, kao i u životu osobe, talenti su povezani s odgovornošću. Naš biskup nije se povlačio već je hrabro koračao ispred svoga stada. Svoje talente, svoj život je „založio" i izložio se svim izazovima i prijetnjama bezbožnog komunizma, kazao je splitsko – makarski nadbiskup.

Ponosni smo na naše pastire, svijetle likove iz vremena tame neljudskog i bezbožnog komunizma. Ponosimo se s blaženim kardinalom Alojzijem Stepincem, biskupom šibenskim mons. Ćirilom Banićem i tolikim drugim biskupima, svećenicima, redovnicima, redovnicama i Kristovim vjericima laicima. Ova naša braća i sestre sačuvali su dostojanstvo čovjeka, obraz i dušu svoga naroda. Činili su djelo Gospodnje! I nama su ga predali. Zadužili su nas i pozvali da u našem vremenu kao kršćani pred novim izazovima ne živimo u strahu, skrivajući sebe u lažnoj sigurnosti. Da ne zakopavamo svoje talente ljudskosti i vjere, već da ih u slobodi, povjerenju i zajedništvu živimo, svjedočimo, umnažamo, zaključio je homiliju nadbiskup Barišić.

Na kraju je biskup Ivas kao zaključak istaknuo kako je 50. obljetnica iskristalizirala činjenicu: «Biskup Ćiril Banić uistinu je mučenik».

Sestra M.M.

Misno slavlje

SEMINAR IZ TEORIJE IZBORA

Kad nas je provincijalka s.Sandra pozvala na trodnevni seminar realitetne psihologije u Livno, od 21. do 23.10. 2011. ugodno sam se iznenadila što se i za sestre koje rade u vrtiću nešto organizira na razini Provincije.

Pozivu se odazvalo još nekoliko sestara različitih profesija, a također i tri sestre

franjevke iz Hercegovine.

Voditeljica seminara bila je Asija Cvitanović, liječnica, u suradnji sa s.Marinelom.

Tema- „teorija izbora“ za nas koje radimo u vrtiću bila mi je izazov, koji sam rado prihvatila.

Gđa Asija zračila je i širila pozitivnu energiju u odnosu prema svakoj od nas, a snagu i nadahnuće pronalazi svaki dan na sv.Misi pa je 30 sati (što nam se u početku činilo predugo), prošlo prebrzo.

Drugi dio seminara organiziran je u Metkoviću 26.11.

Sestre u Livnu i Metkoviću srdačno su nas dočekale i ugostile.

Neke misli koje je iznijela bile su mi vrlo poticajne za ovaj dopis.

Često smo usmjereni na negativno ponašanje druge osobe, a „brvno u svom oku“ i ne primjećujemo.

Za kvalitetu međuljudskih odnosa u potpunosti smo sami odgovorni, jer je naše ponašanje naš izbor u određenim okolnostima.

Kad se govori o odnosu treba govoriti o svom ponašanju, a ne ponašanju druge osobe.

Jedino ponašanje koje možemo kontrolirati je naše vlastito ponašanje.

Ponekad mislimo da je netko drugi kriv ili odgovoran za naš neuspjeh i negativan odnos prema drugima. Umjesto da svaki dan rastemo u nekoj kreposti, svoju energiju uzaludno trošimo opterećujući se drugima.

Potrebno je svaki dan ulagati nešto dobrog u svoj život, izgrađivati se i ulagati u sebe duhovne vrijednosti, koje se temelje na Euharistiji i Sv.Pismu, jer ako smo iznutra prazni nemamo što drugima podariti.

Često se pitamo zbog čega nema novih duhovnih zvanja, umjesto da se pitamo kako i čime svjedočimo, da li u nama mladi ljudi prepoznaju Božju dobrotu u ovom svijetu.

U teoriji izbora otkrila sam važnost skrbnih navika (podržavanje, ohrabrivanje, slušanje, prihvaćanje, povjerenje, poštovanje...), koje često nedostaju našim zajednicama.

Svatko od nas bi u svom odnosu trebao izbaciti ubojite navike (kritiziranje, okrivljivanje, prigovaranje, vrijeđanje, kažnjavanje...).

Sve što radim ne radim samo radi sebe, nego da pri tom pazim da i druga osoba do mene bude time zadovoljna.

Dobro je sebi postaviti pitanje: da li me približava ili udaljava od druge osobe ono što činim? jer smo svi upućeni jedni na druge.

Ovim i drugim novim spoznajama obogaćene smo na ovom seminaru koji se nastavlja.

Vrlo važan je bio i međusobni susret sestara, od kojih je svaka iznijela ono najljepše i najzanimljivije iz svog života, čime je svaka od nas obogaćena.

s. Marina Žuljević

Budite kao djeca...

Isus

Igrokaz "Stadlerova obitelj"

U Solinu u domu Zvonimir u nedjelju 16. listopada upriličen je igrokaz „Stadlerova obitelj“ kojega su izveli Prijatelji Maloga Isusa: djeca, mladi i obitelji iz župe Trilj, a na pozornici su im se pridružila i djeca Prijatelji Malog Isusa iz Solina.

Prije početka predstave sve nazočne je pozdravila s. Sandra Midenjak, provincijalna glavarica sestara Služavki Malog Isusa, istaknuvši kako je ovaj igrokaz o životu Josipa Stadlera utemeljitelja reda Služavki Malog Isusa koje za tjedan dana obilježavaju 121 rođendan ove Družbe.

U igrokazu je prikazana Stadlerova obitelj u kojoj je rastao kao dijete, a onda ostao bez svoje obitelji. Bog mu je dao Crkvu kao ljubljenu obitelj. Kad je došao u Bosnu siromasi su postali njegova privilegirana obitelj za koju je ustanovio Družbu sestara Služavki Maloga Isusa.

Igrokaz Stadlerova obitelj napisala je s. Vesna Mateljan, a uvježbala s. Zdenka Tomas. U prigodnom programu u Domu Zvonimir nastupile su triljske mažoretkinje, zbor sestara Služavki Malog Isusa i pjesnikinja iz Omiša Branka Mlinar.

Silvana Burilović

Prizori iz igrokaza

U susretu sa sarajevskom sirotinjom

Ako u Sarajevu susretnete užurbanu s. Luciju Blažević i kandidatice, vjerojatno su u posjetu staricama ovoga grada. Za njih je subotom redoviti posjet sarajevskim siromasima, a kad ustreba na raspolaganju su u svako doba.

Nedavno su bile u posjetu stogodišnjakinji gospođi Veseloj koja živi sama. Susjedna obitelj pruža joj materijalnu pomoć. No, i duša treba hranu i njegu. Tako su se nakon razgovora s. Lucija i kandidatice pomolile s njome i darovale joj krunicu koju, na žalost, do susreta s njima nije imala. Tako mali dar – krunica – a ona se silno obradovala kao da su joj darovali blago. A kad malo bolje promislimo, pa krunica i jeste veliko blago. Ona je zapravo izvor duhovnoga bogatstva. Uz krunicu su joj darovale katolički kalendar i molitvu za proglašenje blaženim našega oca Utemeljitelja, sluge Božjega nadbiskupa Stadlera.

Idućega dana katedralni župnik – vlč. Pavo Šekerija – zamolio je s. Luciju da s kandidaticama pođe dvjema sestrama Luciji – koja ima 86 godina – i Viktoriji – 94 godine, te da ih pripremi za smrt. Kako je to lijepa misija, pripremati starice za susret s Isusom, pomoći im da se lijepo ispovjede.

Imaju naša s. Lucija i kandidatice dosta zgoda iz susreta sa staricama. One posjećuju jednu stariju gospođu Meladu koja je narušena psihičkoga zdravlja. Zbog toga ona ne prihvaća da joj itko dođe u posjet ili da joj što donese. No, kada joj dođu s. Lucija i kandidatice i kada joj zapjevaju pjesmu *Mi želimo uzdić' Isusa* ona se sva razveseli, a rado prihvati svaki dar koji joj donesu. Eto, što sve može učiniti Isus po pjesmi i po raspoloživim srcima.

Bogu hvala da po s. Luciji i kandidaticama obilazi naš grad!

s. Ljilja Marinčić

RAZMIŠLJANJE

Zamislite kojeg li Božjeg blagoslova i milosti da Ga možemo gledati i ljubiti, klanjati mu se i primati ga - u Hostiji!

Kada želiš nekome pokloniti neki dar da te se sjeća, daješ nešto lijepo, tebi drago, da ima uspomenu na tebe kada te više ne bude. A ne daješ to svakome. Želiš da te se sjeća netko tebi drag, koga si zavolio, tko ti se sviđa. To je Isus uradio. Želio je svojim prijateljima ostaviti uspomenu na sebe, a to je sveta Hostija. U njoj je Isus na tajanstven način prisutan; to je dio Njega – to je On. I zato je rekao da je s nama u sve dane do svršetka svijeta.

Kad klečiš pred Hostijom klečiš pred Isusom. Što mu imaš reći, reci! Čut će te!

Tko zna, možda ćeš odmah čuti odgovor, ali sigurno je da te neće ostaviti na cjedilu. On je vjeran! Nije izdajica! Ne! Isus je Prijatelj, a prijatelj te voli i sluša, želi ti pomoći, biti ti blizu u potrebi, utješiti te i dati ti savjet. Pomoći će ti da se vratiš Ocu i dovest te u Njegov zagrljaj.

Sad ga vidim kako te vodi i ti ga pratiš; gledaš u Njega i ideš s Njim, u stopu. A On je tako tajanstven, ništa ne govori, dok ne dođete do cilja. Podiže pogled i kaže ti „Evo nas!“. A ti, kad pogledaš, ono Otac, sjedi i čeka te. Što ćeš učiniti?:

- Stati? „Abba!“ možda ćeš briznuti u plač i moliti za oprostjenje?! Tada će ti reći: Sine! „Iznesite haljinu najljepšu, obucite ga, stavite mu prsten na ruke i obuću na noge. Tele ugojeno zakoljite...“ (usp. Lk 15, 11-24.) Ali u ovom slučaju stariji brat je Isus. On neće biti ljubomoran ili srdit, nego će se radovati jer je pronašao Ocu ovčicu za kojom je tugovao. Koji sin nije sretan kada usreći oca?

- Ili ćeš možda odmah potrčati u zagrljaj Ocu!? U svakom slučaju vjerujem da će te dočekati raširenih ruku i primiti u zagrljaj.

- A ako možda budeš malo u nevolji pa te Otac bude korio, jer si bio neposlušan – znaj da je Otac pravedan i ima pravo da te ruži, jer ti je on

Otac, voli te i želi kraj sebe. Malo će te kazniti, ali brzo će ti se smilovati jer je Njegovo Milosrđe veliko.

Nikada ne zaboravi da te Otac voli. I Otac i Brat ljube te.

A što mi možemo ovdje na zemlji? Voljeti! Praštati! Pomagati jedni drugima! Isus nas je to učio. Samo je problem što ga mi često ne čujemo ili zanemarujemo Njegov glas.

Dao Bog da se ne oglušimo do kraja, da se obratimo i počnemo slušati i učiti od Brata koji želi samo jedno, a to je vratiti Ocu djecu Njegovu. Zato je sve to učinio. Jer voli Oca! A mi?

Molimo te Gospodine da odrastemo i da ne budemo gluhi i slijepi i da ne ostanemo djetinjasti do kraja. Pomozi nam da odrastemo u vjeri i da krenemo za Bratovim stopama. Da nas nauči sabirati ovce, čuvati stado na okupu i od vukova i da ga s Njim Tebi dovodimo.

Hvala ti Bože! Hvala Oče, što si nam dao Isusa Brata. Molimo te i za pravu pobožnost prema Majci Mariji, da je ljubimo i poštujemo, da joj pomažemo u radu, a posebno Njezinim „omiljenim alatom“ – Krunicom. Daj da ga svakodnevno koristimo jer je to idealni i univerzalni alat. Hvala ti Oče!

Molimo te pošalji nam Duha Svetoga da nas drži na okupu. Obasjaj nas Njegovom ljubavlju da nas svi prepoznaju kao Tvoju djecu. Da nam se na licu vidi sjaj ljubavi Tvoje.

Tvoji, Tvoji, Tvoji Bože!
Tvoji da budemo,
Tebi da se vratimo,
Tebi da pripadamo!

s. Jelena Jovanović, novakinja

"Žena za sva vremena" **Marija kao mogući model nasljedovanja**

U ovom radu želim kratko prikazati odnos sredine u kojoj živim prema Majci Božjoj, odnosno općenito gledajući, cijeloga hrvatskog naroda. Nastojat ću istaknuti i spomenuti važnije biblijske ulomke koji aludiraju na Mariju. Najviše želim prezentirati četiri vjerske istine o Mariji, koji je njihov značaj za mene i kako ih pretočiti u život.

Promišljajući o ulozi i važnosti Marije, Isusove majke, u današnjemu vremenu i mom vlastitom životu, uviđam utjecaj okoline u kojoj sam odrasla i u kojoj sad živim. Najbliži susret s Marijom doživjela sam preko pučkih pobožnosti koje su raširene u našem narodu. Naša je domovina bogata marijanskim svetištima, a to su Bistrica, Trsat, Voćin, Aljmaš, Solin... Šest od šesnaest katedrala u Hrvatskoj posvećeno je Gospi. Iz navedenih činjenica dâ se zaključiti da je Gospin lik imao bitan utjecaj na naš narod kroz povijest. Divne su i ohrabrujuće riječi našega blaženog kardinala

Alojzija Stepinca: «Ne bojim se za budućnost našega hrvatskog naroda dok bude štovao Majku Božju!». Marija sjaji kao «zvijezda danica» u mračnim trenutcima ljudske povijesti, ali i povijest izabrana izraelskoga naroda. Gledajući knjige Staroga zavjeta moguć je uvjetan govor o Mariji u Post 3, 15, Mih 5, 1-2, Iz 7, 14, ali samo u svjetlu događaja Novoga zavjeta. Marijina se veličina otkriva u kristologiji, a kristologija je govor o Isusu Kristu u užemu smislu. Današnje vrijeme poznaje četiri dogme o Mariji. Prve dvije dogme su dogme kršćanske starine, što podrazumijeva razdoblje ekumenskih koncila. Vrijeme i vjera ondašnjega puka zahtijeva definiranje istina kako bi se usmjerilo vjernike i utvrdilo njihovu vjeru. Važno je napomenuti da definiranje dogme proizlazi iz življene prakse u Crkvi. Prva dogma o Mariji donesena je na koncilu u Efezu 431. g. unutar kojega su biskupi raspravljali o pitanju hipostatske unije, odnosno o

odnosu dvije naravi u Kristu koje su nepodijeljene i nepomiješane. Unutar te rasprave javlja se pitanje o ulozi Marije u Kristovu rođenju. Nestorije, jedan od sudionika koncila, zastupa tumačenje da je Marija *christotokos*, što znači da je Marija rodila čovjeka Isusa u kojemu se Bog nastanio nakon rođenja. Koncil se nije složio s tim tumačenjem i osudio ga je, a sam daje pravovjerno tumačenje po kojemu je Marija rodila božanskoga Logosa/osobu/ koja je prihvatila ljudsku narav u času začeca te je time predmet i začeca i rođenja pravi Bog i pravi čovjek. Po tome je Marija *theotokos* – Bogorodica. Marijina se veličina očituje u njezinoj slobodi u kojoj se opredjeljuje da bude uključena u Božji naum spasenja. Dogma o *Mariji vazda djevici* tumači se kroz relaciju Marijina djevičanstva i materinstva. Gledano očima razuma, ova dva pojma ne mogu biti u odnosu, jer se u biološkome razumijevanju isključuju. Ovu problematiku teolozi promatraju kroz tri vida, a to su da je Marija djevica prije poroda, u porodu i nakon poroda. Srž ove vjerske istine je nadnaravni zahvat Duha Svetoga u Marijin život. Duhovna vrijednota Marijina djevičanstva očituje se u Marijinoj vjernosti, u njezinom *fiat* po kojemu se opredjeljuje živjeti za Boga. Teološka linija u narednomu razdoblju promatra Mariju na temelju Božjeg izabranja te kao tip Crkve – Posrednicu, Sestru u vjeri, Majku udova Crkve. U narednomu razdoblju proučavanje se okreće Marijinoj osobi i njezinoj ulozi u povijesti spasenja. Ovo je razdoblje bogato teološkim traktatima o Mariji, a vrhunac se ogleda u 17. st koje je prozvano «zlatnim Marijinim dobom» zbog razvoja nauka o Marijinu suotkupiteljstvu i duhovnome majčinstvu. Ovo plodno razdoblje potaknut će Crkvu da donese još dvije dogme o Mariji, a to su istine da je Marija Bezgrješna i da je Marija na Nebo uznesena. Dogmu o Mariji Bezgrješnoj proglasio je papa Pio IX., a definicija istine glasi: *Blažena Djevica Marija je u prvom času svoga začeca po posebnoj milosti i povlastici Svemogućega Boga, predumijevajući zasluge Isusa Krista, Spasitelja ljudskoga roda, bila očuvana neokaljanom od svake*

ljage istočnoga grijeha. U ovoj dogmi Crkva ispovijeda da je svetost i bezgriješnost spojiva s običnim ljudskim životom na zemlji. Marija je spašena po mucu, smrti i uskrsnuću svoga Sina, a Crkva joj ne pripisuje nikakvu povlasticu nego se po njoj slavi sam Bog. Kako se sve više širi spoznaja o Mariji unutar kristologije, ljudski se um pita o krajnjim događajima njezina života. U 20. st. javlja se pitanje o tome kako je Marija završila svoj život. Valja spomenuti da se liturgija Marijina uznesenja u Crkvi slavi od 7. st. Marija je dušom i tijelom uzeta od Oca Nebeskoga u nebesku slavu gdje je pridružena zaslugama svoga Sina. Inicijator zahvata u Marijinu životu na početku i na kraju jest sam Bog.

Na kraju, postavljam si pitanje kako bi Marija mogla biti model nasljedovanja u ovom vremenu koje je otvoreno ženi i pruža joj razne prilike. Kroz povijest se ženina uloga nije puno mijenjala. Žena u starome Rimu i žena u Parizu krajem 19. st. imala je istu ulogu. Ona nema pravo glasa na izborima - to nužno slijedi iz njezine naravi, kako to tvrde neki, jer ženska

narav pridržava brigu za djecu, kuhinju i Crkvu. Marija je za to vrijeme pravi primjer majke i kućanice, pa propovjednici rado o njoj propovijedaju. U ovom se vremenu javlja pokret feminizam, čija teologija promatra Mariju kao kritičko-proročku figuru koja u potpunoj slobodi izriče svoj *da* Bogu. Crkveni nauk Mariju predstavlja kao pasivno-ponizno-poslušnu ženu i stavlja je za uzor. Boreći se sa strujama koje donosi moderno vrijeme, Crkva pokušava izroditi suvremenije tumačenje i donosi ga u dinamičkome modelu koji tumači Mariju kao ženu koja je znala živjeti i prihvatiti svoje stanje. Ona je uzela na se univerzalnost svijeta i njegova spasenja u ograničenoj stvarnosti konkretnih povijesnih prilika. U pitanju Marijina djevičanstva, koje ne znači Marijinu nesposobnost da se daruje jednome čovjeku, nego od Punine milosti dolazi imperativ da ne spozna muža već se isključivo Bogu preda u osobnu službu. Marijino opredjeljenje u slobodi i vjernost tom opredjeljenju kroz sav život izazov je koji Gospa sam stavlja

pred mlade žene. To je ono što je moguće da bude dano od strane stvorenja, ali Stvoritelj je onaj koji zahvaća svojom milošću u život stvorenja. Kroz ovaj rad obogatila sam svoju spoznaju o

Mariji, Majci Božjoj, čija se svrha ostvaruje unutar govora o kristologiji. Ona mi je postala poznatija, a samim time - i bliža.

s. Marta Vunak, novakinja

MIR

Duboko..
Unutra..
U kovčegu tvoje duše
sniva mir.

Dugo se borio za tebe,
da te pridobije,
da te zavede..
ali prevladao je strah, zavist, oholost..
polako si ga ukopavao..

Do kad, čovječe?
do kad će u tebi stanovati nemiri
ovozemaljskog života?

Trgni se! Neka nadvlada mir
i donese ti radost,
spokoj i zadovoljstvo..

Ti si jak..
Učini to zbog sebe, jer..
duboko..
unutra..
u kovčegu tvoje duše sniva mir.
Probudi ga dok još nije kasno!!

Kandidatica Ana Prkić

(U KŠC-u Srednje medicinske škole u Sarajevu Ana je ovom pjesmom dobila 1. nagradu na natječaju za literarni rad u povodu *Dana mira*).

Žrtvica za advent

Do prve nedjelje adventa trebam izabrati neku žrtvicu kao dar Isusu za rođendan. Ovaj advent traje najdulje, što može zvučati kao dodatna motivacija. Sretnem Ivu u danom trenutku i usput priupitam: "Što ćeš ti za advent?"

- Što bih trebala? - upita Iva.

Očito sam krivo postavila pitanje, pa dodam: "Neku žrtvicu."

- Što je tebi, kakva žrtvica? To ti je za mlade, da se žrtvuju, a ne za nas stare. Dosta mi je žrtvice kad tebe vidim.

- Ako sam ti tako naporna da uzimaš mene za žrtvu, onda uopće nemoj uzimati nikakve žrtvice, to ti je zastarjelo, to ti je za mlade, za malu djecu, nemoj ništa uzimati.

Okrenem se i nastavim istraživati vrijednosti i potrebu žrtvice. Ivi idem na živce i to smatra nekom žrtvicom. Za mene to ne bi bila žrtvica. Žrtvica bi bila neko dobro djelo. No, kakvo dobro djelo može biti ujedno i žrtvica. Po Ivinom ja bih trebala stalno biti uz nju da me gleda, sluša i provocira ili da ja nju provociram i to bi joj bila žrtvica. A ne zna Iva koliko zapravo ona meni ide na živce. Najviše mi smeta što ne zna razgovarati sa mnom. Ona misli da su samo njezini zaključci ispravni, a moja razmišljanja niti želi, niti može čuti. Stalno mi upada u riječ da ja ne mogu dovršiti svoju misao. Dok ja strpljivo slušam njezina razmišljanja, ona misli da ja ništa ne znam, a ja mislim da sam pametnija od nje. Kako bi se onda mogle složiti, čak i po pitanju žrtvica.

Bolje da istražujem dalje. Žrtvica je dobro djelo učinjeno dragovoljno drugome ili možda sebi. Žrtvica bi bila i odreći se nekog lošeg djela. Čega se lošega mogu sjetiti. Možda ogovaranja. Ogovaranje je uvijek loša stvar. Da sama ne ogovaram ili da ne sudjelujem u ogovaranju. Kad je preda mnom Iva ogovarala Emu, ja sam samo šutjela i slušala, ništa nisam rekla. Jesam li time i ja ogovarala, kad joj nisam protuslovlila. Da sam joj se suprotstavila bile bismo se posvađale bez veze. Braneći onoga koga Iva napada, napravila bih dobro djelo i grijeh. Što bi tu bila žrtvica.

Onda mi je Ema objasnila svoju viziju žrtvice.

- Dobro trebaš činiti uvijek, za to ti ne treba advent. Što bi se posebno zamarala nekakvom žrtvicom. Ako ti se omakne kakvo zlo, za to služi ispit savjesti, pokajanje i ispovijed.

Tako me Ema smela da više nisam sigurna što bih trebala. Čemu onda služi advent. Po mome ga ne bi ni trebalo. A Crkva je lijepo odredila advent kao vrijeme pripreme za proslavu Božića.

Od Ive sam naučila da je žrtvica za mlade i da je to zastarjelo. Od Eme sam naučila da se ne treba zamarati nekom novom žrtvicom, nego sve rješavati molitvom za oprostjenje. Od Crkve sam naučila da se u adventu treba posebno pripremati za proslavu Božića. Onda sam odlučila da ću donijeti vlastiti zaključak o žrtvici i s Isusovom žrtvom sjediniti svoju žrtvicu koja će biti poznata samo Isusu i meni.

s. Ana Čajko-Šešerko

Pjesme malom Isusu

BOŽIĆ DOLAZI

Prolaze tiho dani,
i približava se onaj Božićni dan,
kad Božićno drvce donijet će nam tata,
i biti će mnogo radosti za mene i moga brata.
Drvce ćemo kititi, pritom lijepo moliti i pjevati,
o Isusu Malenome koji će se roditi.
Dragi Mali Isuse, molimo te mi,
Čuvaj djecu, roditelje,
podari nam svima mir!!

kandidatica Nikolina Džavić

MALOM ISUSU

Dragi Mali Isuse, daj mi srce djetinje
kako je imao naš Utemeljitelj.
Molim Te, maleni Isuse,
za nova duhovna zvanja u našoj
Družbi,
jer je velika potreba za novim
redovnicima i redovnicama
koji će Tvoju ljubav pokazivati
u ovom vremenu i ovoj Katoličkoj
Crkvi.
Maleni Isuse, čuvaj moje zvanje
da ostane čvrsto i da sve što radim,
radim Tebi na slavu.

kandidatica Snježana Stojanović

Došao je mali Kralj moga srca..
došao je mir moje duše,
odgovor na moja pitanja,
spokoj mojih nemira,
radost mojih tuga,
utjeha mojih žalosti..
Došao je kao potpora mojim odlukama,
jakost mojim slabostima,
strpljivost mojim zahtjevima.
Došao je On, mali Kralj..
Neka On učini da izgaram
od ljubavi;
neka On bude utjeha
mom srcu žednom spokoja..
Neka me On nauči ljubiti
u dimenzijama vječnosti
i neka me On ovoga Božića preobrazi!

kandidatica Ana Prkić

*u srcima nam svijetli i kad
prođu blagdani,
kad nastupe naši svagdani!*

Opet onaj isti lijepi osjećaj koji se ponavlja već godinama... Osjećaj mira, ljubavi... Osjećaj blaženstva... Osjećaj Božića, bijela i radosna! Svi ovi osjećaji preplave me kad samo pomislim na Božić i malenoga Isusa u jaslicama... Neopisivo!

A kad malo dublje razmišljam o Božiću, padnu mi na pamet riječi našega oca Utemeljitelja: „A kad je Bog htio svijetu pokazati, kako ga neizmjerljivo ljubi, onda kano da je tražio po svijetu ono, po čem da ju otkrije, pa nije, da tako kažem, ništa tako nježno našao, što bi u tu svrhu shodnije bilo, nego maljušno dijete.“ O kako nas Bog neizmjerljivo ljubi! Daruje nam malo Dijete - drago - koje nas - privlači k Sebi osjećaj raznježenosti, sreće. O kako svaki dan Božić i sretna!

Mali Isuse, kako gledati na

Mariju, Josipa, sve one mile životinje u štatici, slušati anđele što Ti pjevaju, pa i sama zapjevati. A onda gledati i kraljeve što Ti nose darove!... A ja? Što bih ti ja mogla darovati? O Bože, što bih ja mogla darovati svomu Otkupitelju? Ima li što dostojno i vrijedno za Tebe Malenoga? Možda bih Ti mogla pokloniti ovo svoje srce da ga ispuniš nebeskim darovima? Da! To ću učiniti!

I zato, Maleni Isuse, primi moje srce i srca svih ljudi koji Ti se i ovoga Božića klanjaju i ispuni ih ljubavlju, privuci k Sebi i ona srca koja Ti se ne klanjaju i zapali ih ognjem vječne ljubavi!

svoga Sina kao nježno, ljupko, - poput magneta i izaziva u nama blaženstva, za-pravo osjećaj bih voljela da je da sam ovako

te je lijepo slamici- Tebe,

kandidatica Sandra Kapetanović

TOPLI DAH BOŽIĆA

Dok u srcu osluškujem božićna zvona,
mislima stojim pred Tobom, Gospode,
gledam Tebe malenog u kolijevci.

Obuzima me neobična radost – Tvoj je Rođendan.

Na tren u mislima vidim Te na križu i u srcu oćutim Tvoju tešku bol.

Ne želim Te izgubiti iz vida, maleni Isuse, jer me ispunja Tvoja veličina u malenosti.

Nosi me spoznaja - rođen u hladnoj stajici, nosiš nadu i ljubav svakom ćovjeku.

Tješi pomisao - u hladnom i mraćnom svijetu, Ti si, Kriste, ljubav i toplina.

Izaziva divljenje - tako malen na slami daruješ
nam svjetlo prepoznati Te i u otajstvu križa,
pokazuješ da ljubav pobjeđuje muku i smrt.

Hrabri istina - u patnji i mucu misliti na radost
Božića, nakon smrti dolazi Uskrsnuće...

Treperenje svijeće dok lagano se topi i daje
plam svjetlosti, topli dah u vidu pare kroz
hladni zrak, vraća moje misli k Tebi, Gospode,
u liku malog nemoćnog djeteta, promatram

Tvoje malo tijelo, nježno lice i sićušne ruke, a moj duh iznova oduševljava
Tvoja malenost, poniznost, jednostavnost,
dok srce grije Tvoja neizmjerne ljubav.

Hvala Ti.

Nek Ti je sretan Tvoj Rođendan.

s. Suzana Malešić

U posljednje vrijeme puno se govori o ekologiji, o čistom okolišu, o higijeni, a malo se govori o ekologiji duha, srca, duše, o duhovnoj čistoći, o ekologiji čovjeka, jer čovjek je slika Božja.

Na svoju sliku stvori Bog čovjeka (Post 1, 27). Time ga je izdigao iznad svih stvorenja. Tu je ključ rješavanja svega i svakog onečišćenja. Kad bi se zauzetije poradilo na ovom području, onda ne bi trebalo govoriti o ekologiji okoliša. Čovjek čije je srce čisto, čije je biće čisto pazit će na svoj okoliš. Zato je imperativ čovjeku današnjice - poraditi na ekologiji duha. Mi Služavke Maloga Isusa, darovale smo se Bogu po svetim zavjetima, posebno zavjetom čistoće.

Iz ljubavi prema Kristu i radi Njegova Kraljevstva potaknute Duhom Svetim prihvaćamo sveto djevičanstvo i čistoću kao izvanredni dar Božji. Čistoća nam daje slobodu srca da se nepodijeljenom ljubavlju povežemo s Bogom. Vjernošću u ovom zavjetu svaka sestra postaje živim znakom Crkve povezane s Kristom, njezinim Zaručnikom i naviješta savršenost budućeg života uskrsnutih u Kristu. (Konst. čl. 66.)

Mi smo taj zavjet dale iz ljubavi prema Kristu, prema Trojstvenoj Ljubavi, a po izvanrednom daru Božje milosti postale smo živi znak Crkve. Osoba *Upravo zato što je uronjena u tu tajnu, ona se osjeća sposobnom za radikalnu i sveopću ljubav, koja joj daje snagu vladanja nad sobom i disciplinu da ne upadne u ropstvo sjetila i instikata (VC 88).* Time ona svjedoči današnjem svijetu da je moguće živjeti čisto iskustvom radosti i slobode ulaganjem vlastitog života u stvari malo priznate i još manje pohvaljivane (usp. VC br. 90). Istina, bez milosti i ne možemo živjeti tu povezanost s Kristom Zaručnikom jer upravo zavjet i krepost čistoće pomaže nam tu povezanost s Kristom da zagledane u Njega naviještamo savršenost budućeg života uskrsnutih u Kristu. (usp. Konst. čl. 66.)

Čisto srce otvoreno je i nesebično prema Bogu i bližnjemu. Gleda stvari i situacije kako ih Bog vidi. Čisto srce nalazi put k pravoj istinskoj ljubavi. *Budući da dar svete čistoće nosimo u slabim posudama svoje zemaljske naravi, nećemo se oslanjati na vlastite snage, nego ćemo bdjeti nad svojim osjetilima i*

sklonostima svoga srca, izbjegavajući opasnosti za čistoću. Kroz čitav život nastojat ćemo da postignemo potrebnu psihičku zrelost i stalni sebnadzor. Svjesne smo da marljivost, te duh poniznosti i pokore pomažu čuvanju čistoće, zato izbjegavajmo nezaposlenost i gajimo poniznost. Imajmo na umu da ništa toliko ne ruši ugled cijele Družbe kao nevjernost u krjeposti i zavjetu svete čistoće. (Konst. čl. 68.)

Krepost čistoće usko ovisi o stožernoj kreposti umjerenosti koja ide za tim da razum upravlja strastima i težnjama ljudskih osjećajnosti (KKC 2341). Nisu bitne riječi. Riječi vjetar raznosi, a srce postojano je uvijek otvoreno i spremno primiti milost. Srcem se ljubi a ne riječju i jezikom.

Blago čistima srcem: oni će Boga gledati! (Mt 5, 8). Isus nas želi upozoriti kojim putem nam je ići da Boga gledamo. Čišćenje zahtijeva našu angažiranost kako bi primili nagradu Božjeg pogleda. Kad želimo držati kuću čistom, ne čistimo samo veliko smeće, nego pazimo da ni najmanja prašina ne pokriva sve ono lijepo što je u kući, jer brzo će se izgubiti onaj sjaj i ljepota koju naše oko zamjećuje. Tako Služavka Maloga Isusa treba paziti ne samo da grijehom ne povrijedi zavjet čistoće i stavi zapreku koja joj

uklanja pogled na Jedinu Ljepotu, Ljepotu Božjega Lica, već mora paziti i bdjeti i nad krepošću čistoće kako prašina ne bi zamaglila ljepotu pogleda kojom Zaručnik izlijeva, isijava Milinu na svoju zaručnicu.

Kuća našeg srca je čista kad u njoj prebiva naš Božanski Kralj - Mali Isus. Krećemo se u ovome svijetu koji je nečist i prljavština se vrlo brzo, neprimjetno taloži i naslaže. Na lijek nas upućuje naš Utemeljitelj Sluga Božji Josip Stadler: *Primajte, primajte i svaki dan to presveto Tijelo, jer je ono djevičansko, pa će vas osloboditi od svih zlih nagnuća i misli i želja, i sačuvat će vam nepovrijeđeno djevičanstvo, poradi čega vas je i nagovorio da mu ga prikazete zavjetom sv. Čistoće.*

U zajedništvu s Bogom može biti onaj čije je srce čisto i u kojemu nema grijeha. Suradujmo s darovanom milošću kako bi pročistiti naše misli, riječi, osjećaje, maštu. Važno je bdjeti nad svojim sjetilima, paziti što gledamo, što slušamo... Zato izbjegavajmo sve što bi dovelo u opasnost zavjet i krepost čistoće. Puno toga nam se nudi preko medija: televizije, računala-interneta, mobitela, raznih novina, časopisa, reklama svake vrste, džambo plakata. Sve to vrlo lako može probuditi našu maštu, naša sjetila, opteretiti naše

misli i dovesti do pada, odvesti u ropstvo koje nam uzima slobodu.

Čistoća se sigurnije čuva kada među sestrama vlada prava sestrinska ljubav i međusobno razumijevanje. Da bi sestre u toj kreposti stalno rasle, jačat će svoj duh pobožnim sudjelovanjem u euharistijskoj gozbi, molitvenim životom, osobito pobožnošću prema Blaženoj Djevici Mariji. (Konst. čl. 69)

U ostvarenju potpune darovanosti Bogu mora sudjelovati cjelovita osoba, naša nutrina i vanjšina kako bi naš život bio jedna simfonija koja će goditi i radovati pogled našeg Zaručnika koji želi šetati među ljiljanima koji će Ga svojim mirisom opajati, a svojom čistom bjelinom privlačiti Njegov pogled. Hram smo Duha Svetoga (usp. 1. Kor. 6, 19), a po euharistijskim prilikama živi Bog, Utjelovljena Riječ prebiva u nama. Bdijmo u vjeri, da sva područja duha i tijela budu čista: područje spolnosti i afektivnosti, karaktera i savjesti, intelekta, kulture i religioznosti kako bi potpuno slobodne napajale se na Božjoj ljubavi i darivali je drugima onakvu kakvu od Ljubavi primismo.

Radoznalost ili znatiželja koja nas vuče da gledamo ono što zamagljuje bistrinu našeg pogleda, budi naše strasti, zavodi nas blještavilom i prolaznim radostima i narušava krepost čistoće. Božja Riječ, sakramenti, molitva, poklon

Isusu u Euharistiji, pobožnost Blaženoj Djevici Mariji jedinoj čistoj od ljudi, česte strelovite molitve, sestrinska ljubav uvelike će nam pomoći u toj borbi. Đavao ubaci otrov taštine, laskavih riječi koje gode našim ušima, dvoznačnih i neumjesnih šala, riječi koje u nama i u drugima mogu pobuditi simpatije i možda neurednu sklonost, razgovora nedoličnih našem pozivu i poslanju ili koje na bilo koji način mogu okaljati svetu čistoću ili krepost čistoće, on se ubrzo smije a mi padamo. Mi često mislimo da smo imuni na neke od spomenutih stvari koje preko naših sjetila dolaze u srce i malo po malo ga kaljaju. Stoga treba paziti što slušamo, kakve filmove i serije gledamo, koje knjige čitamo. O svemu treba voditi računa i biti gospodar svoje mašte i u svakom času imati snagu volje da se odupremo. Molimo sa psalmistom: *Odvrati moje oči da ne vide ništavost, život mi čuvaj na putu svojemu* (Ps. 119, 37)

A koliko se danas opće govori o potrebi čišćenja? Iskonsko zlo je reklo čovjeku ne možeš pogriješiti, nije to grijeh. To danas isto čini i čovjek pod zavodljivošću sotone. Misli da nije počinio grijeh i živeći tako lukavošću đavla smatra se čistima, a nečist ne može ući u Kraljevstvo Božje. Lukava zmija sve čini kako bi čovjeka, kako bi nas upropastila. Ako se moramo služiti

s takvim stvarima važno je da koristimo sredstva koja će nam pomoći da ne okaljamo svoju čistoću.

Odgovor posvećenog života sastoji se prije svega u radosnoj praksi savršene čistoće, kao svjedočanstva moći ljubavi Božje u krhkosti ljudskog stanja. (VC br. 88.) Samo iskustvo *ljudske krhkosti* postaje izvor sve jače čežnje za božanskom ljubavlju, koja je jedina lijek, snaga i obrana u svakoj situaciji i kušnji koja će nam pomoći do istinske pobjede onog nižeg u nama.

Moramo se osloboditi sebičnosti i hedonističkog mentaliteta. To je želja za uživanjem, lagodnim životom, komotnošću i okrenutošću prema sebi. Ljubav se daje i time se umnaža. Ljubav je najplodnije tlo za čistoću koja je dar našeg srca Dragome kojeg molimo: *Stavi me kao znak na srce, kao pečat na ruku svoju, jer ljubav je jaka kao smrt, a ljubomora tvrda kao grob. Žar je njezin žar vatre i plamena Gospodnjeg. Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav niti je rijeke potopiti. Da netko daje za ljubav sve što u kući ima, taj bi navukao prezir na sebe.* (Pj 8, 6-7).

S. M. Mirjam Dedić

Krepost siromaštva i upravljanje dobrima

Prema učenju KKC, krepost je stalno i čvrsto raspoloženje da se čini dobro. Svrha je kreposna života postati slični Bogu. Krepost nam pomaže da od sebe damo ono najbolje što možemo, čineći dobro. Krepost siromaštva je evanđeoska krepost, oslobađa nam srce vezanosti za vremenito i čini srce raspoloživim za vječna dobra.

Siromaštvo nije zapovijed ono je dar Duha Svetoga, ono je blago. Isus je učio o Božjem kraljevstvu i na gori izrekao blaženstva a među njima su: „Blago vama siromasi, vaše je kraljevstvo Božje“ (Lk 6,20) i „Blago siromasima duhom, njihovo je kraljevstvo nebesko.“ (Mt 5,1). Prvi smisao evanđeoskog siromaštva je svjedočiti Boga kao

pravo bogatstvo ljudskoga srca(VC90). U naravi je evanđeoskog siromaštva, ako se istinski živi, da nas oslobađa od briga, neurednih navezanosti i da nas približava Bogu. Plodovi siromaštva ogledaju se u životu svetih, koji zrače mirom, svjedoče ljubav, dobrotu, poniznost, jednostavnost, blagost te su znakovi uspinjanja na putu siromaštva.

Dragovoljno siromaštvo pred-uvjet je za hod za Kristom, ono nam otvara vrata Kraljevstva. Samo po sebi siromaštvo nije vrlina, ali u vježbanju duhovnog siromaštva sadržane su mnoge kreposti. Primjer za život u siromaštvo dao nam je sam Isus, koji je sam postao siromašan da bi nas time obogatio. U siromaštvo je Krist postao čovjek. Bog je svoju ljubav prema čovjeku najvidljivije pokazao u Isusovu „siromaštvo“. Isus nije davao dojam siromaha, siromaštvo nije bilo znak njegova nastupa. Iz Njega je zračila uzvišenost i ljubazna privlačnost. Sam je za sebe rekao da nema gdje položiti glavu, učenike je slao bez kese i torbe a vraćali su se sretni.

Mi isto želimo živjeti „kao oni koji ništa nemaju a sve posjeduju“ (2Kor 6,9), stoga „Slobodnom odlukom sestra zavjetom siromaštva i javno priznaje da je Bog njezino najveće dobro. Iz ljubavi prema Njemu odriče se

zemaljskih dobara i slijedi siromašni život Isusa Krista.“(Konst. čl. 72). Ovaj nas zavjet upravo i oslobađa brige za zemaljsko (usp. Konst. čl. 73). Duh siromaštva zahtjeva od svake osobe da preuzme na sebe svoje najdublje unutarne siromaštvo, svoje sposobnosti, svoju nepouzdanost. Potrebno je spoznati samu sebe, „samo to“ i ništa više. Isus želi da radimo s onim što smo primili i da Mu služimo u najpotrebnijima učeći se davati i primati. Siromaštvo dolazi do izražaja u tihoj vjernosti prema ispunjavanju dužnosti i zato, „Svoju radnu sposobnost sestre smatraju milošću i zahvalne su Bogu za taj dar.“(Konst. čl. 80). Svjesne da „Radom služimo bližnjemu i izgrađujemo bolje stanje društva. Radi toga svaka sestra velikodušno stavlja svoje sposobnosti u postizanje svrhe Družbe.“(Konst. čl. 81). Tu smo da bismo služile. Isus nas je pozvao i uči nas da to što činimo Njegovu najmanjem bratu činimo Njemu. On nam svakodnevno dolazi u mnogim licima. U našem bližnjem Isus je zahtjevniji nego u svetohraništu i zato „opredjeljenje za siromahe je prirodno samoj dinamici ljubavi življene po Kristu.“(VC 82). Redovničko siromaštvo izabrano zbog nasljedovanja Isusa Krista postaje ustvari siromaštvo za druge,

kao Kristovo. Inače nema smisla i nije realno razumljivo.

Vrijeme je dragocjeni Božji dar, vodi nas prema vječnosti. Sve s čime se služimo ima svoju vrijednost pa tako i novac, stoga ćemo ga trošiti s osjećajem odgovornosti.(usp. Dir. čl. 66). Vrhunsko blago, koje je Kraljevstvo, ne dopušta nikakav kompromis između Boga i novca. Isus je do kraja zahtjevan, ako je bogatstvo zapreka da se do kraja otvorimo daru Božjem, treba ga se odreći da bi taj dar mogli primiti. Zato svoju plaću sestre daju u zajednički kućni fond.(Usp. Direkt. čl. 67) „Kuju god stvar sestra stekne vlastitim radom ili djelujući u Družbi, to stječe za Družbu. Tako i sve ono što dobije u ime mirovine, potpore i osiguranja pripada Družbi.“(Konst. čl. 76). Potrebno je izabrati siromaštvo kao slobodu, kao ono što nas oslobađa od svega čime se osjećamo sputani i zarobljeni.

Život u evanđeoskom siromaštvu, jednostavan način života u zajednici to je naše poslanje i svjedočenje da su to vrednija dobra od novca i nagomilanog imutka, te da odricanjem postajemo sposobnije za službu bližnjemu.“Nemojmo tjeskobno i neumjereno gomilati vremenita dobra, pa ni ona koja su nam potrebna, nego kao kćeri dobrog Oca stavimo svoju sigurnost i

pouzdanje u Njegovu providnost.“(Direkt. čl. 71).

Solidarnost sa siromasima izazov je za razumijevanje znakova vremena i otvorenost za istinsku obnovu duha. Siromasima je obećano Božje kraljevstvo. Hodajmo u svjetlosti koja nam pokazuje Njega, koji je Put, Istina i Život. Samo nas Bog može osloboditi od robovanja. Naša je dužnost da se prepustimo Božjem vodstvu, da nas Vatra Božje ljubavi očisti od svega što nije On. Naše neraspadljivo blago sastoji se u djelima po kojima će nas Isus suditi. „Dođite blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo... jer ogladnjih i dadoste mi jesti, ožednjih i napojiste me, stranac bijah i primiste me, gol bijah i zaogrnušte me, oboljih i pohodiste me, u tamnici bijah i dođoste k meni.“(Mt25,34-36). Isus nas poziva na ljubav koja se daje bez granica. Bog je ljubav koja se daje. Što više dajemo, manje tražimo za sebe, u duši smo sretniji, jer blaženije je davati nego primati. Nije toliko u siromaštvu bitno „ne imati“, nego je važno biti „svima sve“, biti za „drugoga“ radosno i nesebično, a sve radi jedne velike i divne Prisutnosti koja nas iznutra preobražava. Na nama bi trebalo biti prepoznatljivo da smo tu Prisutnost, Boga, iskusile, da nas je

ona preobrazila i da smo obilježene tim pečatom.

Ovim smo zavjetom javno obećale Bogu, Crkvi i cijelom Božjem narodu da ćemo u ljubavi međusobno dijeliti sve što imamo i jesmo, što stvara duhovno zajedništvo i zahtjeva svakodnevnu budnost. To isključuje sebičnost, zavist, rivalstvo, ne prihvaćanje ovog ili onog člana zajednice. Odlučile smo da nećemo biti međusobno kao stranci, da ćemo dijeliti međusobno teškoće i radosti, uspjehe, ideje, planove... Ništa nije naše, sve je dar Božji, jer se i naše sebedarje želi razvijati, ugledavši se na Krista. A mi škrtarimo na razne načine.

Siromaštvo je zahtjevno, teško pa i mučno, ali Isus ga je obogatio. Odreći se sebe veliki je izazov, ali Isus zato obećava bogatu vječnost. Ono nas izaziva da ostanemo slobodni kroz cijeli svoj život. Onaj dio nas koji je zauzet nečim drugim,

ne može biti ispunjen Bogom. Zarobljava nas i čini od nas nesretne i frustrirane osobe. Mogu to biti sitne navezanosti, prilipljenosti uz mjesto, stvari, osobu, svijest o svojoj savršenosti i svetosti. Ljubav prema Bogu svakako diktira i naš odnos prema stvarima, osobama i zajednici. Praznom srcu bez ljubavi pojam siromaštva je čudan i stran, ono iz jedne navezanosti upada u drugu i tako ispunja bezdan praznine u sebi.

Dok pokušavamo otkrivati siromaštvo kao krepost dobro je imati na umu da svi poznavatelji života i rada našega Utemeljitelja ističu njegov kreposni život, govore o čovjeku kreposti. Uz evanđeosku utemeljenost siromaštva ugledajmo se i u one koji su svojim životom pokazali da je moguće posve biti Božji, biti svoj i biti za druge.

S. Marija Kiš

*Krepost poslušnosti
i službe upravljanja u Družbi i Provinciji*

Zavjetom poslušnosti Bogu prikazujemo svoju volju i sjedinjujemo se s Njegovom spasiteljskom voljom. *Veliko je siromaštvo, još veća čistoća, a najveća je poslušnost. Zavjetom*

siromaštva gospoduje sestra nad svojim vanjskim dobrima; zavjetom čistoće nad svojim tijelom, a zavjetom poslušnosti nad duhom svojim, tj. nad razumom i voljom (Tumač pravila 65). Odstupiti od

vlastitih želja, snova, planova, od potrebe za upravljanjem vlastitim životom i prepustiti Gospodinu svoje putove herojska je krepost. Svaka od nas na putu rasta u toj kreposti posrće, pada i, pomoću Božjom, opet se podiže. Naš uzvišeni uzor u toj kreposti *Isus Krist, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti s Bogom, nego sam sebe "oplijeni" uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti na križu* (Fil 2, 6-8). U trenucima teških odluka koje u nama izazivaju bol i tjeskobu, a nezaobilazne su na putu sjedinjenja s Božjom spasiteljskom voljom, u našim mislima i na našim usnama često odzvanjaju Isusove riječi: *Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!* (Lk 22, 42). Uz ovaj najuzvišeniji uzor, neka pred očima svake Služavke Malog Isusa bude i Presveta Djevica Marija, koja je u svemu željela vršiti Božju volju.

Posluš je prije svega sinovski stav (Služenje autoriteta i posluš 5). S povjerenjem prihvaćamo Očevu volju, znajući da ja to za naše dobro. Poslušnost ne možemo ostvariti bez živog kontakta s Božjom Riječi koja postaje *ishodištem svih naših djelovanja i temeljnim kriterijem na osnovu kojeg donosimo svoje odluke* (usp.

Služenje autoriteta i posluš 7). Primajući presveto Tijelo Isusovo svaki dan dobivamo također snagu za nasljedovanje Njegove poslušnosti, na što nas osobito potiče i naš Otac Utemeljitelj.

Često puta nam se čine nelogičnima zahtjevi koje Gospodin preko poglavara pred nas stavlja, ali kao vjerne Služavke Malog Isusa *poslušnošću se oslobađamo zapreka, kako bismo mogle čitav svoj život posvetiti poniznom služenju Bogu i bližnjemu* (Konstitucije 87). Svjesne smo da možemo iznijeti svoje mišljenje i potužiti se na poteškoće, ali zadnja je odluka pridržana poglavarima. Naše Konstitucije, nadalje, određuju da će sestre spremno *prihvaćati odluke mjerodavnih glavarica o dodjeljivanju bilo koje službe i o djelovanju na bilo kojem mjestu gdje se to ukaže potrebnim* (88). Pri tom je vrlo važno da svoje poglavarice slušamo *odgovornom poslušnošću koja pridonosi dostojanstvu osobe i marljivo izvršavamo svoje dužnosti služeći se ponizno svim darovima naravi i milosti* (84). Svaku povjerenu dužnost moramo vršiti svim srcem, ulažući sve svoje sposobnosti te ni jedan posao ne smatrati višim ili nižim. Svakim svojim činom možemo dati slavu Bogu i služiti svojim bližnjima ako ga vršimo s ljubavlju. *Obaveza posluha prestaje*

samo tada kada glavarica nešto naredi što bi se očito protivilo Božjim zakonima i Konstitucijama (Direktorij 72). Prema našem Tumaču pravila (70) postoje tri stupnja poslušnosti:

1. Poslušnost izvršavanja
2. Poslušnost volje
3. Poslušnost razuma

Ne smijemo se zadržavati samo na točnom izvršavanju zapovjedenog niti na nutarnjem sjedinjenju naše volje s voljom poglavara, već trebamo vjerovati kako nam je ono što je zapovjedbno bolje od bilo čega drugog što bismo mi mogle željeti i zamisliti. U tome nam može pomoći izreka sv. Leona, pape: *Poniznima nije ništa teško, a krotkima duhom nije ništa oštro.*

Kako bi poslušnost bila jednostavnija, a naše zajednice prožimao duh obiteljskog zajedništva, vrlo je važna međusobna povezanost i uzajamno poštovanje između poglavara i sestara. *Osoba pozvana vršiti vlast mora znati da će to moći činiti samo ukoliko ona bude prva koja će se upustiti u ono hodočašće koje vodi intenzivnom i čestitom traženju Božje volje* (Služenje autoriteta i posluš 12). Naše Konstitucije kažu da je služba glavarice dar Božji Družbi za zajedničko dobro. Osobito se to odnosi na službe vrhovne i provincijske glavarice. Konstitucije

iziskuju da njihov odnos prema sestrama bude majčinski brižan: *Sve će glavarice nastojati da svojim dobrohotnim i iskrenim držanjem steknu i čuvaju povjerenje sestara. Sestrama će biti u pomoći, bodriti ih u pothvatima i promicat će aktivnu i odgovornu poslušnost. Posebnu će ljubav iskazivati bolesnim sestrama, a mladima će pružati pomoć i podršku* (Konstitucije 154). Kao što nam je svima poznato, naše vrhovno vijeće čini vrhovna glavarica i četiri savjetnice, a provincijalna vijeća čine provincijska glavarica i četiri savjetnice. *Dužnost je vrhovnih savjetnica pomagati i savjetovati vrhovnu glavaricu u upravljanju Družbom* (173). Konstitucije nalažu da u vijeću treba vladati skladna suradnja te da vrhovna glavarica i u manje važnim stvarima treba rado tražiti mišljenje svojih savjetnica. *Za provincijsku glavaricu bira se sestra krotka duha i uzorna redovnička života. Mora voditi sestre strpljivo i blago, osobito primjerom pobožnosti i u požrtvovnoj ljubavi* (191). Za skladan napredak Družbe vrlo je važna suradnja između vrhovne glavarice i provincijskih glavarica. Kako bi bile upoznate sa životom, radom i potrebama zajednica i sestara vrhovna i provincijske glavarice dužne su obavljati vizitacije zajednica. Vrhovna glavarica to čini svake

treće godine, a provincijske svake godine.

Vrhovno zakonodavno i upravno tijelo Družbe je Generalni kapitul koji se saziva svake šeste godine, a na njemu se *o važnijim pitanjima koja se odnose na život i djelovanje sestara* (143) te se bira vrhovna glavarica i njeno vijeće. *Izvanrednu najvišu vlast u provinciji ima Provincijski kapitul* (185), koji se saziva svake treće godine, a na njemu se bira provincijska glavarica i njeno vijeće te se raspravlja o životu sestara, traže se rješenja važnijih problema pred kojima se nalazi provincija i ispituju se putovi njene stalne obnove (usp. 189). *Zajedničko rasuđivanje je jedna od najviših odrednica posvećenog bratstva gdje posebno jasno dolazi do izražaja da Bogu, krajnjem cilju zajedničkog traženja, pripada*

središnje mjesto kao i odgovornost i doprinos svih u zajedničkom traženju istine (Služenje autoriteta i posluš 20).

Zajedničkim raspravama i traženjima rješenja, uzajamnim poštovanjem i sestrinskom ljubavlju, ali i svakodnevnim radom na sebi, slušanjem Božje Riječi i primanjem sv. Pričesti može svaka Služavka Malog Isusa napredovati u kreposti poslušnosti, po uzoru na Maloga Isusa kojeg je poslušnost snizila do štalice i ponizila do smrti na križu te *On ...premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja...* (Heb 5, 8-9).

s. M. Jasmina Kokotić

Gospodin Isus nije Učitelj koji zavarava svoje učenike; On jasno kaže da hod s Njime zahtijeva zalaganje i osobnu žrtvu, ali se isplati! Dragi mladi prijatelji, ne dopustite da vas zavedu privlačna obećanja lakog uspjeha, načina života koji daju prednost izgledu, na štetu nutrine. Ne popuštajte kušnjama da se potpuno pouzdate u posjedovanje, u materijalne stvari, odričući se slijediti istinu koja seže dalje, poput visoke zvijezde na nebu, kamo vas Krist želi povesti. Dopustite da vas povede u Božje visine.

(Papa Benedikt XVI. mladima prigodom posjete Hrvatskoj 2011.)

Hodočasnica U Svetu zemlju

Imala sam veliku milost posjetiti sveta mjesta našega Spasitelja i hoditi Isusovim stopama od Betlehema, preko Nazareta, do Jeruzalema. Ovaj milosni događaj trajao je od 21. do 28. rujna 2011. godine. Hodočašće je organizirala udruga *Sveta zemlja*, Hercegovina. Glavni

organizator udruge bio je fra. Mika – Miljenko Stojić, direktor Caritas BK BiH, a vodič i tumač svetih mjesta u Izraelu bio je fra. Slavko Topić, gvardijan Franjevačkoga samostana sv. *Pavla* na Nedžarićima – Sarajevo.

Da bi čista srca hodili Svetom zemljom, svi su se hodočasnici pripremali molitvom i sakramentom ispovijedi. Stupivši na tlo Svete zemlje, otpjevali smo njezinu himnu „I bio je čovjek Bog“ koju smo pjevali vozeći se autobusom do svakoga glavnoga mjesta.

Biti hodočasnikom Svete zemlje zaista je najljepše iskustvo u mome životu. Bogu sam zahvalna što sam mogla hodati Njegovim stopama, hodati ispod neba i sunca koje je i Njega grijalo i palilo. Upijati riječi na mjestima na kojima ih je On izgovorio prije dvije tisuće godina, a koje i danas živo odjekuju u srcu svakog hodočasnika. Prvu svetu misu imali smo u Bazilici Navještenja, u kojoj je Marija rekla svoj DA Bogu, nakon kojeg je započela nova povijest. Ne boj se, Marijo! Ne boj se, Gospodin je s Tobom. Borila se i povjerovala. Tu sam snažno doživjela početak našega spasenja preko Marije. Duboko sam osjećala da oni koji se znaju boriti i povjerovati, mogu i pobjeđivati. Zatim smo imali svetu misu na Brdu Blaženstava, te na brdu Taboru u Bazilici Preobraženja, u Betlehemu – crkvi dojenja Isusova, na mjestu posljednje večere u Cenacolu, zatim u crkvi Kristova groba na Kalvariji. Svaki dan smo slavili misu uz koncelebraciju četvorice svećenika koji su molili na naše nakane. Sveta misa na moju nakanu je bila na brdu Taboru u Bazilici Preobraženja. Molila sam kako za svoje tako i za

obraćenje (preobraženje) drage nam Družbe i svake pojedine članice. Najsnažniji pečat u meni ostavila je Maslinska gora, gdje se Isus krvavim znojem znojio moleći na koljenima: "Oče! Ako hoćeš, otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!". Ukaza mu se anđeo s neba koji ga hrabrio kao i Mariju u Nazaretu. Snažno sam doživjela i ono kad je zaplakao nad Jeruzalemom motreći ga u sjaju njegova raskoša, rekavši: "Doći će dani u kojima od ovoga što motrite neće ostati ni kamena na kamenu nerazvaljen jer nisi spoznao dan svoga Pohođenja." Snažna poruka svima nama.

Biser Svete zemlje je prekrasna cvjetna Galileja i Galilejsko jezero po kojem smo plovili uz tihi lagani povjetarac koji je dizao valove na mjestu gdje je Petar hodao po vodi prepoznavši Isusa. A kruna svega je – Jeruzalem. Križni put što smo ga imali zadnji dan u šest sati ujutro

do crkve Kristova groba na Kalvariji. Dok sam ulazila u špilju groba Isusova, ljubeći ga, prisjetila sam se anđelovih riječi iz Evanđelja: „Što tražite Živoga među mrtvima? Nije ovdje, nego uskrsnu“! Svoj život vraćati u nadu Uskrsloga Krista u molitvi i po molitvi, jer u molitvi primamo milost i Istine i svijetlo Duha Svetoga da je Bog Ljubav i da nas voli. Na kraju našeg hodočašća fra.Slavko nam je rekao: "Obnovimo svoju molitvu jer o njoj ovisi obnova naša i obnova čitavoga svijeta."

Zahvalna sam Bogu i svima koji su mi omogućili hodočastiti u domovinu najbližeg prijatelja i Učitelja svih vremena, Mesije Isusa – koji se zove Krist.

s. M. Ružica Ivić.

*Očuva cijeli svijet
o Njemu spomen čist;
bio je čovjek, Bog i Brat,
a zvao se Isus Krist*

Povjerenstvo za promicanje duhovnosti i trajne formacije

Drage sestre,

nalazimo se u povlaštenu vremenu razmatranja Djeteta Isusa u jaslama. Dok razmatramo Njegovo siromaštvo, sjetimo se i svoga zavjeta i krjeposti siromaštva. Dopusimo da nam Bog progovori po nekadašnjem tumaču ustanova. Neka nam je svima sveto i blagoslovljeno ovo Božićno vrijeme!

O krjeposti redovničkoga siromaštva

Krjepost siromaštva uopće je evanđeoska krjepost, koja nam sklanja srce, da se oslobodimo neuredne sklonosti k vremenitim dobrima, i čini da se vremenitim dobrima tako služimo, te nam njihova poraba ne naudi duši. Ta krjepost veže svakoga kršćanina, a još više osobe koje polažu zavjet siromaštva. Istina je da redovnica grijehom protiv redovničkoga siromaštva ne povrjeđuje svaki put i zavjet, ali ona upravo zato polaže zavjet siromaštva da može lakše, potpunije i savršenije vršiti krjepost redovničkoga siromaštva. [...] Krjepost redovničkoga siromaštva povrijedila bi sestra:

1. Kad bi svojevrijem žalila za onim stvarima, što ih je u svijetu ostavila, ili bi ih u svijetu mogla imati, a stupajući u samostan odrekla ih se i Bogu žrtvovala; ili kada bi svojevrijem težila za onim stvarima koje nisu u skladu sa zavjetom siromaštva. Stoga neka sestra ne govori rado o onome što je sve u svijetu ostavila, i što je sve u samostan donijela, neka se time ne ističe pred onima koje nisu ništa donijele u samostan, jer bi to bilo hvalisanje i pokazivanje da se odviše cijene vremenite stvari.

2. Protiv krjeposti redovničkoga siromaštva griješila bi sestra ako bi prema nekom predmetu, koji joj je predan na uporabu, imala neurednu sklonost ili nagnuće. To se neuredno nagnuće pokazuje obično tako da se u dotičnom predmetu ima neko pretjerano zadovoljstvo i uživanje; ili tako da se ljuti i mrmlja kad joj se dotični predmet uzme. Redovničko siromaštvo iziskuje od redovničkoga srca da bude ravnodušno prema vremenitim dobrima.

3. Povrijedila bi sestra krjepost redovničkoga siromaštva kad bi se služila suvišnim stvarima, ili takvima koje su za redovnički stalež vrlo dragocjene. Duh redovničkoga siromaštva iziskuje da sve stvari, kojima se sestre služe, predmeti i haljine, odgovaraju siromaštvu. Što se tiče haljina, gornje trebaju biti za sve jednakog i dobrog materijala i za sve jednakoga kroja [...]. Haljine ne bi trebale biti tijesne. Uopće neka se sestre ne stežu, niti tijesno pašu osim iz zdravstvenih razloga, a mogla bi se u tome pojaviti i taština.

Neka se dakle sestre naše Družbe, kao vjerne služavke Maloga Isusa, koji se u štalici rodio, marljivo vježbaju prema svojim Ustanovama u navedenim stupnjevima redovničkoga siromaštva. U tome će im veliki poticaj dati primjer siromaštva što ga je podnio Mali Isus u štalici, u jaslicama na slamici, u prostim pelenicama, među živinčadi. Pomisao na to uzdržat će sestre u duševnome miru, pače u duhovnom veselju, osobito onda kad budu morale gdje stanovati u stanu tijesnom i neuglednom, ili podnositi oskudicu u potrebnim stvarima. [...] Neka promisle da će njihovo srce biti tim bliže Srcu njihova Maloga Isusa, što budu dalje od pohlepe i neuredne sklonosti prema vremenitim stvarima i što njihove žrtve budu veće prema sirotinji, te ako gdjekad budu otkidale i od svojih usta za sirotinju. Tim će zavrijediti veću nagradu i slavu na nebesima.

(Usp. Iz *Tumača Ustanova i običaja Družbe Služavki Malog Isusa* koju je napisao mons. Tomo Igrc, a objavljena je prigodom 50-obljetnice utemeljenja Družbe)

Povjerenstvo za odgoj djece u odgojnim i rehabilitacijskim kućama

Drage sestre i dragi naši prijatelji,

javljam vam se sa željom da do vas dođe naša božićna čestitka. Primate je kao božićni dar od sve naše djece, malih i velikih, naših sestara koje brižno bdiju i čuvaju povjerene im duše i laika naših djelatnika i volontera. Naša čestitka postala je jedno lijepo okićeno Božićno drvce.

O
naš
Mali Isuse,
što kažeš ako
ovoga Božića napravimo
lijepo božićno drvce u
našim srcima, pa na njega, umjesto
ukrasa, stavimo imena sve naše djece,
koja su sada u našem Sarajevu,
u samostanu *Egipat* i u vrtiću *Srce*,
djece koja su u jasicama u Neumu i
Centru *Svete Obitelji* u Mostaru,
djece u Vitezu, u Centru *sv. Rafaela* i vrtiću *Sunce*,
djece što ih gledamo svakoga dana i onih koje viđam rijetko,
djece koje se sjećamo svaki dan i onih koje smo zaboravili,
djece koja su otišla od nas i ne znamo gdje su danas,
djece koja su sama, bolesna i ostavljena,
djece koja trpe siromaštvo, osamljenost i napuštenost
kako u našim selima i gradovima tako i u dalekim zemljama,
jednom riječju, djece koja su na cijelome svijetu.
Oh, Mali Isuse, ako napravimo takvo božićno drvce ovoga Božića,
to će biti najljepše drvce koje smo ikada napravili u našim srcima.
Neka to Božićno drvce bude s vrlo snažnim korijenom,
tako da imena naše djece nekada ne iziđu iz našega srca;
neka bude sa vrlo jakim i širokim granama tako da na njih možemo staviti
sva imena
djece cijelog svijeta!
Neka sjena ispod
božićnoga drvca
bude tako ugodna
da naša ljubav u njoj
zagrije djecu cijelog svijeta!
SRETAN BOŽIĆ I SVETO ISUSOVO POROĐENJE!
Svima želimo obilje blagoslova u Novoj 2012. g.

Priredila: s. Ana Marija Kesten

SARAJEVSKA PROVINCIJA

NAŠI USPJESI

Na Fakultetu prirodoslovno-matematičkih i odgojnih znanosti Sveučilišta u Mostaru **s. M. Manda Pršlja** uspješno je završila diplomski studij i stekla zvanje magistra predškolskoga odgoja. S. Mandi iskreno čestitamo i molimo Božji blagoslov u radu!

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Imenovanja

s. Marija Kiš

potvrđena na treće trogodište za predstojnicu u samostanu "Sv. Ivana Krstitelja" - Samobor

Premještaji

S. M. Mihaela Vuković

iz samostana "Antunovac", Nova ves u Zavod Germanicum – Rim

S. M. Rafaela Nikić

iz Zavoda Germanicum u samostan "Antunovac" Nova ves

s. M. Zrinka Hrzić dozvolom Provincijalne glavarice prema čl. 94. Konstitucija i čl. 91. Direktorija dobila dozvolu boravka izvan redovničke zajednice.

Nova izdanja

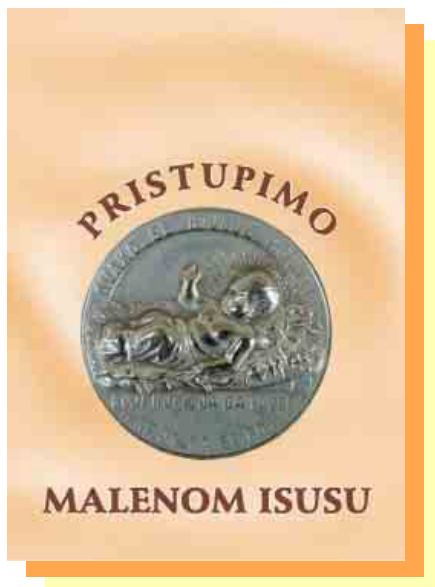
Pristupimo malenom Isusu

knjižica je o štovanju otajstva
Utjelovljenja u duhu sluge Božjega
Josipa Stadlera.

Iz tiska je izišla ove, 2011. godine u
Nakladi Provincije Presv. Srca Isusova
i Marijina

Knjigu su uredili članovi Vijeća za
apostolat zvanja i PMI.

Bila nam svima na korist!

SPLITSKA PROVINCIJA

Imenovanja

s. Magna Borovac,
imenovana na II. trogodište predstojništva zajednice u Dubrovniku

s. Veronika Majić,
imenovana na II. trogodište predstojništva zajednice u Dobroti

s. Agnes Gabrić,
imenovana na II. trogodište predstojništva zajednice u Sutivanu

s. Danijela Mihić,
imenovana na II. trogodište predstojništva zajednice u Pučišću

s. Matea Periš,
imenovana na II. trogodište predstojništva zajednice u Donjim Brelima

Premještaji

s. Natalina Vidović
iz Bogoslovije u samostan sv. Josipa, Šine

s. Leticija Boras
iz Sutivana u Vrgorac

s. Mateja Krstičević
iz samostana sv.Ane, Split, u Vrgorac

s. Anđelka Raguž
iz Vrgorca u Donja Brela

Novi e-mail i telefonski broj zajednice u Grottaferati :

e- mail: smigrotta@gmail.com

tel: 0039 – 06 – 945 – 49 – 730

RASPORED DUHOVNIH VJEŽBI U 2012. GODINI

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

Samostan "Antunovac" Nova ves 55

Od 13. do 18. veljače 2012., voditelj fra Ivica Petanjak ofm kapucin

Samostan "Antunovac" Nova ves 55

Od 25. do 30 lipnja 2012. voditelj fra Ivica Petanjak ofm kapucin

Samostan "Betlehem" Kraljevec 89

od 8. do 14. kolovoza 2012., voditelj o. Smiljo Brnadić, karmelićanin

SARAJEVSKA PROVINCIJA

Kuća Navještenja – Gromiljak

20. – 26. ožujka 2012., voditelj preč. Marinko Miličević

Kuća Navještenja – Gromiljak

2. – 8. svibnja 2012., Voditelj p. Mato Anić, D.I.

Kuća Navještenja – Gromiljak

7. – 14. kolovoza 2012., Voditelj fra Vuk Bulja

<u>Broj turusa</u>	<u>Mjesto</u>	<u>Mjesec</u>	<u>Datum</u>	<u>Voditelj</u>
I.	Livno Kuća Djeteta Isusa	lipanj	3. - 9.	Don Pavo Jurišić,
II.	Dubrovnik	lipanj	10. – 16.	p. Smiljo Brnadić, karmelić anin
III.	Livno Kuća Djeteta Isusa	lipanj	24. – 30.	Euharisti jske
IV.	Livno Kuća Djeteta Isusa	kolovoz	7. – 14.	P.Zdravk o Barić monfort anac,
V.	Livno Kuća Djeteta Isusa	kolovoz	19. – 25.	s.Vesna Matelja n
VI.	Livno Kuća Djeteta Isusa	rujan	2. - 8.	p. Niko Bilić, isusovac

POKOJNA RODBINA, PRIJATELJI, DOBROČINITELJI

SPLITSKA PROVINCIJA

+ **Don Pavo Perleta**, brat naših sestara s. Mihovile i s. Egidije i don Petra

+ **Mirko Čerlek**, brat naših sestara s. Pavlimire i s. Božene.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

+ **Kazimir Kvakar** šogor s. M. Karoline Belak

+ **Vinko Žapčić** šogor s. M. Bogoljube Kos

+ **Stjepan Capan** brat s. M. Simeone Capan

+ **Julija Perčić** nevjesta s. M. Stanke Perčin

+ **Šima Maslač** baka kandidatice Monike i Kristine Maslač

Neka im svijetli vječna svjetlost!

ZAHVALA

Povodom smrti našega brata **don Pave Perlete**, cijela obitelj, a na poseban način brat don Petar i sestre s. Mihovila i s. Egidija, iskreno zahvaljuju svim sestrama za molitve i izraze sućuti te prisutnost na ispraćaju na mjesnom groblju na Mliništu. Posebno zahvaljujemo na sestrijskom razumijevanju za vrijeme njegove svećeničke službe, kao i za vrijeme boravka u svećeničkom domu. Vjerujemo da ga je Krist, Veliki Svećenik koji je vodio i ispunjavao njegov svećenički život, primio u svoje Kraljevstvo

SADRŽAJ

Riječ uredništva	2
Božićna čestitka vrhovne glavarice.....	3
Božićne čestitke sestara provincijalki.....	4
Kratke obavijesti	8
Duhovna obnova u Družbi	9
Utemeljiteljeve stranice.....	15
Događaji, susreti, slavlja	16
Razmišljanja, iskustva, pjesme.....	66
Naše važne teme.....	77
Hodočašća.....	87
Poruke povjerenstava	89
Priopćenja iz naših Provincijalat	92
Vijesti od broja do broja	97

